

JUNY 1992

¡¡más cada mes!!

CONSIGA LAS MAYORES VENTAJAS Y MEJORES CONDICIONES DOMICILIANDO SU NÓMINA EN BANCA MARCH.

- Los mejores Tipos de Interés para sus Créditos:

Crédito Nómina - BANCA MARCH
Crédito Garantía Personal
Crédito Vivienda
Crédito Hipotecario

- El mejor interés del mercado para sus ahorros:

Cuentas Corrientes, Cuentas de Ahorro, Cuentas Ahorro-Vivienda, Imposiciones a plazo, etc...

- Le concedemos **gratuitamente** un seguro de accidentes de 1.500.000 ptas.

- Tramitamos **gratuitamente** los expedientes de jubilación, viudedad y orfandad.

- Domiciliación de pagos de recibos, impuestos, etc...

- Dinero al instante y con la máxima cobertura de establecimientos y comercios:

TARJETAS 4 - B (**gratuita**), VISA ORO, VISA CLASSIC (**gratuita el primer año**), y EUROP-ASSISTANCE-4 -B (**seguro de servicio-asistencia para 2 vehículos, desde el km. 0, en todo el territorio nacional**).

- Gane más dinero y pague menos impuestos con FONMARCH, F. I. M.

- Asegure su futuro y obtenga la mayor desgravación fiscal a través de PLAN DE PENSIONES-BANCA MARCH.

- También podrá disponer de Cajas de Alquiler, operaciones de Leasing, Compra-venta de valores, cheques gasolina, etc.

Para información, teléfono **900 300 202**
o en cualquiera de nuestras oficinas.

BANCA MARCH

ALGEBELÍ
N° 205

Juny
1992

Portada:
Foto Romàntic

Edita:
Associació Cultural Algebelí
N.I.F. G.-075124219

Carrer Joan Carles I, 44-
1.ª - Ap. Correus nº 20
Informació telèfon: 53 71 61

Director: Miquel Àngel
Campaner Fornés. Consell de
redacció: Maria Cerdó Gregori,
Catine Ballester Moragues,
Jaume Ramis Sans, Antoni
Moragues Picó, Margalida
Ramis Fornes. Col·laboradors a
aquest numero: Francesc
Aguiló, Miquel Porquer, Miquel
Àngel Bonnin, Damià Payeras,
Antoni Torres Font, Xesca
Ensenyat, Truy, Pere Fiol i
Tornila, Maria del Mar Ramis,
Francisca Ramis, Bartolomé
Riutord, Josep Miquel Aguiló,
Bartomeu Martorell Bosch,
Juan José Ferrer, Antoni Pereó
i Martí Poquet. Laboratori blanc
i negre: Olvido Garcia i Arnau
Vallespir.
Fotografies: Algebelí.

Dipòsit legal: PM 153/1983

Els articles publicats en aquesta revis-
ta expressen únicament l'opinió dels
seus autors.

fa trenta anys...

era l'any 1962, i conten que les coses no eren tan fàcils com ara, i un grapat de persones amb inquietuds, voluntat i il·lusió, un bon dia es varen proposar que el poble de Muro tingués una publicació pròpia que parlàs de les nostres coses. I va-ge si ho aconseguiren! Ara mateix tinc tota una col·lecció aquí, al devora, damunt la taula i la puc fullejar.

La casualitat ha volgut que l'aniversari número trenta, coincidís amb un any en el que s'ha produït un canvi de consell de redacció i director, però això és secundari, l'important és que ara podem celebrar-ho, amb 206 revistes ja publicades de les quals tots els murers esteim orgullosos.

Algebelí és com un padrinet que se'n recorda de tot, i que sempre està a punt per contar-nos històries, de les quals els nostres avantpassats han estat protagonis-tes i nosaltres mateixos també, i que ens pot donar una idea d'on provenim, qui-nes són les nostres arrels més properes, quina és la nostra identitat com a poble.

Molts d'anys ALGEBELÍ!

Miquel Àngel Campaner

ALGEBELÍ

30 aniversari

1962-1992

Un nou aniversari

Amb un número especial, cap allà al mes de març del 83, ALGEBELÍ trencava un silenci de 13 anys i reprenia el contacte mensual amb els murers. Bastant més jove i desenfeinat que no ara, m'encarregaren la redacció d'una primera i emotiva Editorial i m'elegiren per ocupar el càrrec de Coordinador d'una segona època que es presentava plena d'incerteses i vacilacions, i, alhora, d'il·lusions i de quimeres.

I així, cada any que passa ens deixa una mica més neguitosos, dibuixant una arruga més i escampant un polsim d'inquietud als nostres cors. Ben al contrari, quan em feren notar que ALGEBELÍ complia la trentena, em vaig sentir com alleugerit. Vaig repasar la taula i em vaig adonar que de la gent voluntariosa i extraordinàriament generosa que assumiren la tasca d'editar aquells primers números quasi no en queda cap ocupant càrrecs de responsabilitat. I això també era una magnífica certesa.

Que un modest periòdic d'informació local compleixi trenta anys, sense estridències i amb una vitalitat esperançadora, i que ho faci amb un Consell de Redacció completament renovat és per estar d'enhorabona perquè significa que encara hi ha molta gent interessada

en el què es diu a les seves pàgines i perquè els qui són capaços d'enllaçar paraules per contar la crònica local de cada vegada són més.

Seré breu aquest mes. Només dues pinzellades per tancar aquestes línies:

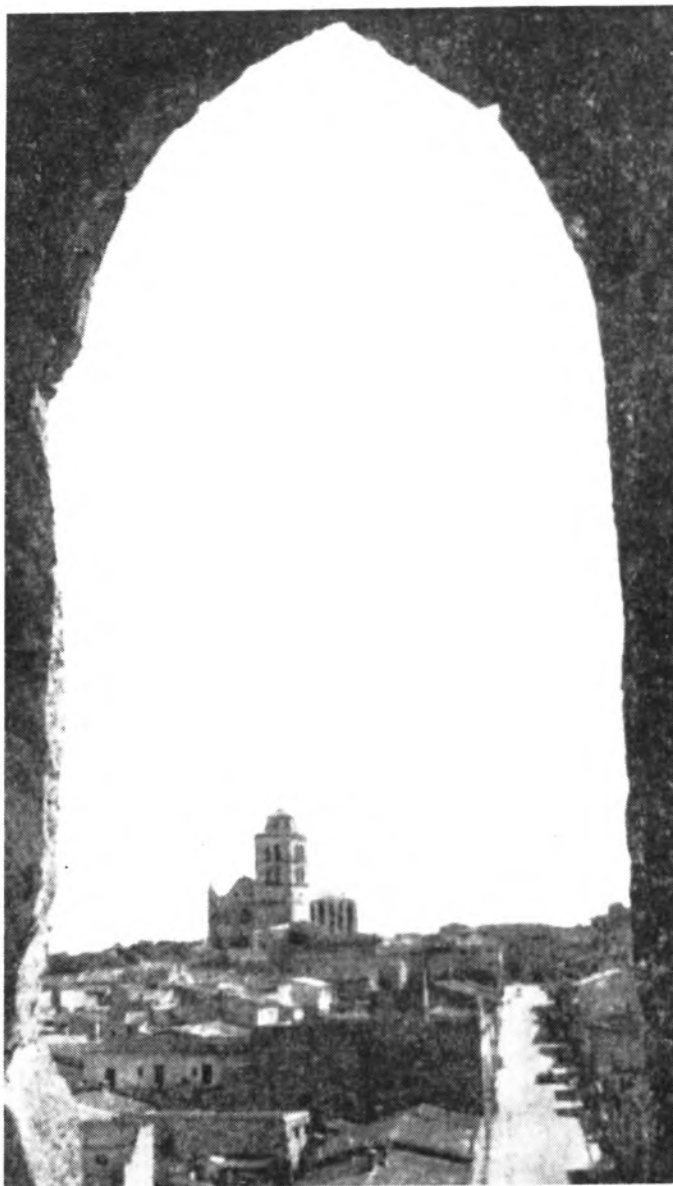
El desig de que ALGEBELÍ tengui sempre clar que el que ens interessa i el que segurament apassionarà a les generacions futures és l'explotació de la nostra idiosincràcia, la narració del nostre viure quotidià, la descripció de la nostra història, petita i entrenyable... i perdonau l'autocita.

I una abraçada de paper, però càlida i franca, per a totes aquelles persones que han regalat els reguinyols de les seves plomes —amb més o manco encert, amb més o manco gràcia— per confegir trenta anys d'emo-

cions, de pensaments i de vivències.

Endavant ses atxes!

Francesc Aguiló

VIATGES
MASSANELLA, S.A.
AGENCIA DE VIATGES GRUP-A

Bisbe Albertí, 15 - Tel. 86 04 11

07440 MURO (Mallorca)

Muro davant les Institucions Nacionals

El passat dia 23 de maig, D. Simó Barceló, senador de les Illes Balears pel Partit Popular, va presentar una pregunta parlamentària dirigida al Govern de la nació, fent menció a l'aprovació que es va fer de manera plenària pel nostre Consistori el passat dia 27 de febrer sol·licitant al Ministeri d'Educació i Ciència la creació d'un Institut d'Educació secundària a Muro.

Davant la falta de resposta per part del Ministeri d'Educació, el mitjà més adient era la presentació d'una sèrie de preguntes encaminades a fer una major pressió al Govern a fi d'aconseguir aquest institut.

Les dues preguntes deien:

1.- Saber si el Govern tenia o no coneixements d'aquesta proposta?

2.- Si entrava dins les previsions del Govern, la creació d'aquest Institut al poble de Muro?

En cas de resposta afirmativa es demanava quan es tenia previst la creació d'aquest Institut i en cas de resposta negativa, quines eren les raons que desaconsellaven la creació d'aquest Institut.

Per tot això s'ha pensat que l'actuació de les nostres institucions autonòmiques han estat el més adient, fent menció a tot aquest assumpte. Des d'aquí vull fer arribar la meua preocupació i la del Partit Popular davant aquest tema, que sense cap mena de dubte, és fonamental per al correcte funcionament de l'educació dels nostres fills que són el futur del nostre poble.

Onofre Plomer

Sr. Director d'Algebelí.

Estimat amic Miquel Àngel:

Vos envii aquest escrit per si el voleu publicar com a carta oberta o com sia. Soc murera, estim Muro, llegesc Algebelí, però visc a Barcelona i a Muro fa temps que no hi vaig.

En un número passat d'Algebelí venia publicada una carta de l'amo en Joan Gamundí amb la qual no hi estic gaire d'acord. El rector Pere Fiol, veig que ara li contesta en el darrer número.

Tots els bons mallorquins hem de desitjar que la nostra llengua (o llengo si voleu) sigui conservada, perquè es troba en perill, més per la invasió de gent peninsular que han vingut a Mallorca cercant feina. Diuen que a Muro els castellans no-parlants són ja una quarta part. Un amic meu de Sineu m'escrui que han fet una pintada a una carrer que diu: "Païssos Catalans: forresterum enmig". Això és un desberat i un crim, poca cultura demostren els qui ens volen vendre als catalans. I no se'n adonen conta de que els forasters, inclús ara els mallorquins, els necessitam per fer les feines del camp, que els malloquins ja no volen fer. Ja no podem passar sense ells.

L'amo en Gamundí no sap gaire història. Però que la conquesta no la varen fer solament els catalans és ben segur. Està ben provat que el rei En Jaume (que llavors no tenia encara 17 anys) no la va organitzar. La va organitzar el Papa a Roma amb gents que venien de mitja Europa. Si bé una gran part eren catalans, hi havia gent de Provença (molta), de Navarra, d'Aragó, d'Itàlia, etc. Després de la Conquesta, si llegiu la Història de Muro que es va publicant i que està molt bé, veurem que Muro va ser repoblada principalment per empordenesos, i també per algun castellà i italià.

A l'amic Gamundí li he de recomanar que no deixi de ser un bon mallorquí i un defensor de la nostra llengua (o llengua) mallorquina. Té un poc de raó quan diu que una

part d'Algebelí ha d'estar publicada en castellà perquè no hem de marginar aquests 25% de castellano-parlants que viuen entre nosaltres. El que hem de desitjar és que vagin aprenent el mallorquí (o català, si voleu) a poc a poc, i sense fer-los violència perquè no hem de ser racistes.

El rector Fiol també té qualche error com quan diu que Montpeller era una ciutat catalana, perquè no era catalana sinó provençal, i no s'hi parlava català, sinó provençal. Més, és podria dir que era una ciutat mallorquina, ja que durant els anys en que varen esser senyors els reis de Mallorca (entre 1255 i 1348 poc més o manco) va ser quan es va constituir com una gran ciutat, i quan es va fundar la universitat, que encara avui és una de les primeres d'Europa, i on alguns metges murers, com el metge Carrió i el metge Alomar, hi varen estudiar.

Tota aquesta espinosa qüestió de la llengua i del que ara diuen "pancatalanisme" (o sia tots catalans) ha estat enverinada per culpa dels extremistes dels dos costats. Per un costat el dels catalanistes que volen fer parlar als mallorquins en una forma que no és la seva. Per això, la normalització que hauria d'esser bona no es acceptable pels malloquins en general. Els mallorquins no volen que el castellà se mengi la seva llengua, però no volen tampoc que la se mengi el català.

Tot tendria solució si les diferències fossin resoltes amb bona voluntat, sense extremismes ni guilladures. Si els catalans usen les paraules que han escrit a Sineu contra els "foresterum", mala cosa. I si els murers no volen escriure Algebelí en mallorquí (o català, si voleu), mala cosa també.

Des de Bellaterra (Sant Cugat)

Margalida d'Alacantí

Carta dirigida al regidor Josep Llinares:

Hauria estat del meu gust que aquest escrit hagués sortit a l'anterior número de la seva revista, ja que una rèplica, si no es fa el més prest possible, perd actualitat. No va esser possible ja que la revista estava preparada.

Aquest programa que dirigeix tan bé en Miquel Porquer a Ràdio Albuhaia, i que comença sempre demanant disculpes a l'entrevistat per l'hora en que s'emet, en aquesta ocasió les disculpes també podrien anar dirigides al radio-oient, degut a les aclaracions del convidat. Casualitat que aquest dissabte estava dinant de sopa, ja que si arrib a menjar alguna cosa més sòlida, per ventura la meua integritat física hauria perillat.

En primer lloc voldria recordar una definició política sabuda per una immensa majoria que diu: "Fer política és fer realitat el que la majoria del poble vol, naturalment fixant-se unes prioritats en funció d'unes necessitats, i a esser possible, amb el menor cost (imposts)". Aquesta premisa en tot moment se té en compte per part de la majoria municipal. I dic això perquè m'està demostrant que els seus coneixements d'economia municipal són inexistents, a no esser que les seves solucions estiguin per damunt les solucions habituals d'un consistori que sap fins on pot arribar en les seves despeses corrents, i aquí faig referència a la guarderia i a la residència, ja que tot aquest funcionament prest o tard l'hauré de quantificar econòmicament. Aquest equip de govern que com bé va dir —crec de les poques coses— té majoria absoluta, mai no ha donat l'esquena a la guarderia Es Minyonet, prova de tot això són les subvencions anuals que rep. Per tant aquest Ajuntament és conscient de les di-

ficultats que està passant la guarderia i mai no ha rebutat el diàleg per donar una solució que més convengui. Però hem de tenir present que abans de parlar de municipalitzar (que vostè veu com única solució), hem de reflexionar i mirar per què aquest servei és deficient econòmicament a les persones que l'exploten. Crec que bona part de culpa és deguda a que aquestes persones que porten la guarderia han estat massa altruistes, donant un servei superior, en quant a l'horari de les guarderies que ens envolten, i per altra banda amb preus bastant inferiors. Per ventura si normalitzàssim aquesta situació sense que els pares sortissin perjudicats, aquest problema estaria solucionat del tot. Per acabar aquest punt voldria dir que l'Ajuntament estudia cada cas familiar en particular fent-se càrrec de les mensualitats dels pares que no poden pagar la guarderia (ho ha fet sempre).

Quant a la residència, que m'afecta més directament per esser regidora de serveis socials me remet a una entrevista que se me va fer a Ràdio Albuhaia. L'Ajuntament de Muro ha fet la residència per als murers a través dels seus esforços i impostos, per tant seria il·lògic que els murers haguessin de fer cua per entrar-hi. Ara bé, com vostè sap estam a punt de firmar un conveni amb l'Insero per cedir unes places amb caràcter temporal que ens serviran per cobrir part de les despeses de manteniment. Tot això és degut a la nostra "ineptitud" a l'hora de gestionar. En canvi se'n recordarà que me va dir, personalment abans de Nadal, que demanaria una entrevista amb el director de l'Insero i que hi aniríem tots dos per veure si se podria sol·licitar qualche tipus de subvenció. Han passat tots aquests mesos i encara estic esperant. Serà un descuit o pel contrari és la seva forma habitual d'actuar?

Me vaig sorprendre quan va dir que se'l tenia poc en compte dins les respectives comissions a les que pertany quan de tots és sabut

que la seva presència en aquestes és pràcticament inexistent, igualment passa a la Comissió de Serveis Socials que jo presidesc. Després de tot això me deman si no és estrany que un regidor ex-president de la Comissió de Cultura deixi d'assistir, no ja tan sols a la majoria de reunions de treball, sinó el que és més lamentable, a tots els actes culturals que s'han fet durant la Setmana del Llibre.

Segons la seva opinió és trist que el poble de Muro es deixi blanquejar durant la campanya electoral amb dinars i sopars. Si mal no record va esser vostè qui va començar la cursa electoral molt abans de baixar la bandera oferint una paella a Sant Vicenç. A més va oferir dos sopars al barbacoa Es Mal Lloc totalment gratuïts, quan nosaltres en vàrem fer també dos amb la diferència de què el primer el pagàrem tots els afiliats i simpatitzants de la nostra butxaca.

Me sembla senyor Llinares que després de nou any d'esser regidor, i que en acabar aquesta legislatura seran dotze, no ha sabut transmetre als murers, amb la dialèctica que el caracteritza, un missatge de confiança. La nostra "ineptitud", com va dir, no arriba a l'extrem de no saber avaluar els seus resultats electorals, i resulta paradoxal que el seu partit obtingui uns resultats electorals sempre molt millors a unes eleccions generals o autonòmiques que quan ho fa a les municipals, que per cert, sempre ha encapçalat.

Me pareix que ha començat massa prest a fer "mitings". Com deim a Muro: "Es Cós és llarg" i me preocupa que arribi massa gastat a les properes eleccions municipals, ja que per nosaltres, i les altres candidatures, és un avantatge el que vostè encapçali una llista electoral.

Per acabar, resulta curiós que digui que el seu company, i número dos de la seva llista, haurà de donar compte als seus electors de la labor que du a terme dins l'Ajuntament. Ja voldrien els seus electors que vostè tengués la seva

credibilitat i capacitat de feina. I ja que parlem d'electors, per favor, hem d'esser un poc seriosos i no digui que si els al.lots que fan els primers cursos d'EGB qualcun ho feria, ara bé, d'els de segona etapa, que ja comencen a raonar, ho dubt.

Ah! oblidava dir que ni els seus companys ni jo perteneixem a cap club, és més, el meu medi de locomoció és un utilitari i per més senyes "rojo".

Podria seguir, però som conscient que li estic donant joc, i al cap i a la fi, és el que vostè cerca, ja que és l'única manera d'estar en cartellera.

Francesca Perelló Perelló
Regidora de Serveis Socials
D.N.I. 42.947.383

Sin nostalgias

Era una época especial, donde cada uno sobrevivía como podía, sin protestar, pues estaba prohibido. La censura era la norma. El pecado y la amenaza del fuego eterno también. Fue un época dura para muchos, casi todos.

Los niños solíamos jugar al atardecer al fútbol, unos en el antiguo y desaparecido "mercat", otros en improvisados campos en el poso de nuestras praderas foráneas. A todos los que intentábamos aprender nuestras primeras letras, nos igualaron por Decreto (decreto duro de verdad y eso que aún no había llegado la era de los López, aquellos del Opus). La única opción permitida y diferenciadora fue la represión: con coscorrón unos, raspón de patillas otros, y a golpe de regla sobre las yemas de los dedos los más... cualquiera de ellas era igualitariamente dolorosa.

Así fue como poco a poco tuvimos que aprendernos que el "can-yom de sa cuina de sa padrina", era el trapo de cocina; "es tassó de vi", era el vaso de vino; "es ca llas-

quer" un perro callejero; y que "trempa" era algo tan difícil y buscado como aliñar.

Supongo que por un sexto o séptimo sentido de supervivencia, o por simple mimetismo de nuestros mayores, aprendimos a sobreponernos. Aquellos, que gracias al sudor y trabajo de nuestros progenitores, fuimos enviados a estudiar a Palma, tuvimos que hacer, todos por igual y sin distinción, auténticos esfuerzos para borrar nuestro acento (mallorquí i de poble) y así evitar las burlas de los "ciudadans", a los que de forma unánime intentábamos descalificar llamándoles "llonguets".

Casi sin darnos cuenta fuimos creciendo, y en vez de aprender, intentamos comprender todo aquello que la generación que nos precedía, y que algún que otro amigo viajero nos iba explicando, sobre las necesidades de libertad, del Mayo del 68 y de las canciones protesta. Y de repente, como un milagro y sin necesidad de violencias traumáticas, ni clataquismos apocalípticos, vemos cambiar nuestro entorno. Ya nos podemos reunir al fin tres o más amigos, sin ser declarados conspiradores. Podemos oír la música que nos gusta: blues, jazz, "nova cançó", sin el temor de tener que echarnos a correr entre bolas de goma y porrazos de "grises". Ya no existen libros prohibidos, ni lenguas o idiomas de primera o segunda categoría.

Por fin, cuando creíamos que ya habíamos superado todas las épocas de incomprensión y que habíamos logrado la madurez de nuestro entendimiento (si es que químicamente es posible), resulta que debemos nuevamente reciclarnos, pues se nos advierte que "es tassó" ya no es el vaso, sino "el got"; "es ca" es "un gos"; y "es trempa" ya no es un aliño de comida, sino algo que antes era pecado, y ahora es peligroso si no se toman ciertas precauciones.

Gracias a Dios, a Alá, a Buda, a Isis y a Montezuma que a los nuevos patriarcas de la verdad patria

(patria chiquita, pero patria) no se les ha ocurrido, de momento, instaurar los añejos tormentos represivos, y se han limitado a excolugar como incultos, renegados y apatridas a quienes discrepan (con razón o sin ella) de su verdad absoluta.

I ara que hi pens
que mes me dóna
si m'oprimeix
Madrid o Barcelona;
si només vull que m'entengui
aquell que estimi
sa meva terra bufona.

Juan Payeras Ferrer
Junio 1992

AVIS

Les cartes destinades a aquesta secció no passaran d'un foli escrit a màquina a doble espai. Han d'estar firmades amb el nom i llinatges, i s'inclourà el domicili, telèfon i D.N.I. No se publicaran texts firmats amb pseudònim ni amb les inicials. Quan l'escrit procedeixi de qualche col·lectiu ha d'estar firmat per un dels seus components. ALGEBELI se reserva el dret de publicació, resum o extracte. No se tornaran els originals no sol·licitats, ni se donarà informació damunt ells o respecte als criteris de selecció.

Sessió Ordinària de dia 28 de maig de 1992

Presideix el Batle, D. Miquel Ramis Martorell amb la presència de tot el Consistori. També són presents el Secretari i l'Interventor. Començava aquesta sessió a les 22'00 h., cosa que feia una temporada no era molt normal, ja que s'havien convocat els plens a hores més matineres.

La primera part d'aquesta sessió va estar dedicada fonamentalment a les subvencions, tant és així que donat el gran nombre, es van trobar amb la necessitat de dividir en grans blocs aquestes subvencions.

Subvencions 1992

Ensenyament

Dins aquesta partida hi trobam un total de quatre entitats que van presentar les seves respectives credencials a fi de poder arribar a aconseguir tot un seguit de subvencions. Aquí el tema des d'un principi era que s'havia d'aclarir cada partida, ja que hi havia coses que no estaven ben especificades i podien en qualque moment comportar confusió, però així i tot el Sr. Interventor anava donant compte de cada partida, així com ho havien proposat les entitats peticionàries.

Crèdit disponible per a aquesta partida: 1.645.000 ptes.

Aquesta quantitat no es podia sobrepassar en la suma total de les tres entitats.

Proposta del Sr. Batle:
APA del Col·legi Sant Francesc d'Assís: 550.000 ptes.
APA del Col·legi Guillem Ballester i Cerdó: 550.000 ptes.
Institut de Batxillerat Can Peu Blanc: 55.000 ptes.
Guarderia "Es Minyonet": 500.000 ptes.

Hem de dir que aquestes quantitats eren molt més petites del que les entitats demanaven. Com exemple puc assenyalar que els dos col·legis demanaven: APA Sant Francesc 2.270.000 ptes. i APA Guillem Ballester i Cerdó un total de 1.000.000 ptes. mentre que la guarderia Es Minyonet no demanava una quantitat en concret.

Aquí el Sr. Llinares va demanar al Sr. Interventor si una entitat que no demana una quantitat o subvenció pot rebre tal ajuda, per la simple anàlisi de la situació. El Sr. Batle va dir que la situació era la de preveure una solució fins a dia 31 d'octubre, i després ja es pensaria en la solució definitiva. També va assenyalar que davant les nombroses baixes de nins, a causa de la pujada de les quotes, havia fet revisar la situació, però sempre en espera de la presentació de les dades de la guarderia.

Després d'aquestes aclaracions

es va passar a les votacions. A cada partida hi va haver dotze vots a favor i una abstenció.

Cultura

Crèdit disponible per a aquesta partida: 1.000.000 ptes.

Proposta:

Revetla d'Algebelí	500.000
Coral Miquel Tortell	400.000

Després de les afirmacions del regidor el Sr. Onofre Plomer, aquest va proposar que les cent mil pessetes que sobraven es donassin a la Revetla, per la feina de representació que fan tant a les illes com fora d'elles. La votació final va ésser de tretze vots a favor de cada partida.

Educació Física, Esports i Esplai

Crèdit disponible per a aquesta partida: 2.600.000 ptes.

Proposta del Sr. Batle:

- Club Deportivo Murense: 1.200.000 ptes.
- Club Ciclista Muro: 100.000 ptes.
- Moto Club Muro: 350.000 ptes.
- Mieres Sport: 50.000 ptes.
- APA Col·legi Sant Francesc per la

banda de tambors 125.000 ptes.
Pesca Submarina (Joan Ballester):
500.000 ptes.

Tota aquesta aportació de l'Ajuntament anava destinada a uns fins molt concrets, com era per exemple el Club Ciclista que anava en ajuda de l'organització d'una prova del Pla de Mallorca; la subvenció al Moto Club Muro va destinada a la prova que es pensa celebrar durant les festes de Sant Joan de Moto Cross de caràcter internacional; l'ajuda a Joan Ballester va encaminada a l'organització del Campionat d'Espanya. També estava el cas de Joan Moragues Sans en el tema de l'organització d'un torneig de tennis, però amb els clars dubtes sobre el fet que és un particular qui organitza una cosa d'aquestes, sense haver demanat opinió a quasi ningú per fer aquest torneig.

El Sr. Plomer va fer notar a tots els presents a la Sala, el sobrant 275.000 ptes. El Sr. Batle va fer esment que la Unió Cavallista de Muro no havia presentat la documentació, però que ho faria de manera immediata i que aquesta quantitat anava destinada a aquesta entitat.

El regidor D. Miquel Barceló va demanar la paraula i va donar a entendre que aquesta subvenció era molt baixa, en referència al que ell esperava, però la resposta no es va fer esperar per part del Batle, el qual destacaria que hi havia un doblers que pujaven a unes 800.000 ptes. que eren els beneficis del torneig de l'any passat i que no estaven damunt el pressupost, i que si es comptava amb aquests doblers la cosa canviava, ja que l'entitat esportiva ja tenia beneficis en lloc de pèrdues. Aquí el Sr. Barceló va dir que ja explicaria la procedència d'aquests doblers i la seva destinació de manera privada fora de la sessió. Però les insistències varen reincidir per part del Batle, i llavors va venir la rèplica del Sr. Barceló fent l'acusació que si fos qualcú del partit del Batle, ja li haurien donat els doblers que es necessitaven, i que els directius

feien un esforç molt gros, però segons el Govern del nostre Ajuntament les 15.000 ptes. no suposaven un gran esforç, que si es mira bé tant sols puja l'ajuda dels directius a un total de 295.000 ptes. cada any.

Es va passar a la votació. El Sr. Llinares va fer constar que ell no votava ni a favor ni en contra, i fins i tot, no s'abstenia ja que això estava tot arreglat, que els números ja estaven fets i que això era un rodet per part del Sr. Batle. Aquí se li va contestar que això que ell havia dit se li explicàs allà on el seu partit governava, en què també

emprava les majories per desqualificar l'oposició.

També aquí el Sr. Perelló va senyalar que el Sr. Ballester va prometre fer una piscina en el poble de Muro i encara és l'hora que l'hagi feta. La votació va ésser favorable a les subvencions proposades, llevat de l'abstenció d'UIM en el tema del C.D. Murense i el vot contrari del Sr. Llinares. No podem deixar de banda tampoc l'abstenció de la regidora Francisca Perelló quant a la subvenció per al Campionat d'Espanya de Pesca Submarina.

Banda de música Unió Artística Murera

Crèdit disponible: 2.946.500 Va començar la discussió el regidor del Partit Popular D. Onofre Plomer assenyalant que estava d'acord amb aquesta partida, ja que pujava el mateix que l'any passat, però va demanar si era possible pujar un poc, ja que hi havia gent de la banda que tant sols cobrava unes 3.000 ptes. cosa que ell trobava insuficient. L'Interventor va dir que si es pujava un semestre llavors faltaria a l'altre. El Sr. Batle va indicar que a la propera Comissió d'Hisenda es dugués aquesta proposta a fi d'estudiar-la i ja es miraria si es pot fer tal augment.

Comunicació Social i Participació Ciutadana

Crèdit disponible: 3.500.000

Proposta del Sr. Batle:

- Parròquia Sant Albert Magne: 1.500.000 ptes.
- Parròquia Sant Joan Baptista: 1.500.000 ptes
- Associació Cultural Algebelí: 500.000 ptes.

Aquí va intervenir el Sr. Llinares fent esmena que es podria donar un incentiu a Ràdio Albuhaira per la seva feina cap al poble de Muro. Davant aquesta afirmació el Sr. Batle va dir que la ràdio era una entitat municipal i que es va crear sense cap tipus de compensació econòmica, també la revista Algebelí va fent tota la feina de manera voluntària i desinteressada.

Es va passar a la votació quant al tema de les parròquies amb onze vots a favor, una abstenció i un vot que després d'assenyalar la seva no participació en la votació, va constar com a abstenció, ja que no es pot deixar de votar sempre que s'estigui present a la sala.

2. Informe sobre l'execució del Pressupost de la Corporació

Informe presentat pel Sr. Interventor:

- Existències inicials: 91.983.642

- Ingressos: 120.582.414
- Total ingressos: 212.566.055
- Total pagaments: 155.224.926
- Existències finals: 57.341.130

Aquí es va fer constar el vot en contra del Sr. Llinares, però la resta de la Corporació va votar a favor d'aquest informe.

3. Informe sobre l'execució del pressupost de l'Organisme Autònom Residència Reina Sofia

Informe presentat pel Sr. Interventor:

- Existències inicials: 57.923

- Ingressos : 10.379.156
- Total ingressos: 10.437.079
- Total pagaments: 7.887.639
- Existències finals: 2.549.440

4. Regularització contable de Tresoreria

Es tractava de petites rectificacions d'errors materials de fet que s'havien de canviar per així deixar regularitzat l'any 1991. Es va passar a la votació amb quatre abstencions i nou vots a favor

5. Modificació Ordenança Fiscal Reguladora de l'Impost sobre l'increment del valor dels terrenys

Es tracta de la modificació dels percentatges anuals per determinar la base imposable de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana.

De totes maneres, la revisió no es podrà tenir per ben acabada fins que no hi hagi la revisió del cadas-

tre, que entrarà de manera clara (ja revisada) dins el mes de gener de 1994, cosa que fa que ara estiguem recaptant una misèria en concepte de plus-vàlues. Però hem de dir que aquesta modificació no afecta per cap motiu el preu, ja que aquest augment s'aplica sobre la suma d'una sèrie de fórmules matemàtiques que en tot moment es va contrarrestant.

La votació va ésser de quatre abstencions i nou vots a favor.

6. Aprovació ordenança fiscal reguladora del preu públic per assistència domiciliària

En aquest punt es va fer constar, des d'un principi, amb el vot negatiu del Sr. Llinares. Es tracta de l'aplicació d'uns preus que pugen a un total de 200 pessetes per cada hora que es faci per part de la treballadora familiar a cada casa particular que hagi demanat aquesta ajuda. El Sr. Batle va insistir molt en el fet que aquest preu només el pagaran les persones que ho puguin fer, però en cap moment s'obligarà a pagar a qui no ho pot pagar. Segons la regidora

Francisca Perelló, l'encarregat de l'INSERSO a les Balears va assenyalar que això és una idea que cap poble havia proposat, i que era assenyada. També es va insistir que això serà un mitjà de control d'hores fetes i de temps que s'hagi de menester.

El Sr. Barceló va dir que quan ell era president de la Comissió d'Afers Socials l'avaluació la feia ell casa per casa, i que és molt variable la consideració d'un cas o d'un altre. Però es va dir que l'aprovació d'això es

faria després d'haver escoltat les manifestacions del tècnic que en aquest cas era el Sr. Tòfol Sastre.

La votació va ésser d'una abstenció, dos vots en contra i deu vots a favor.

7. Recurs de reposició de D. Jaume Perelló Moragues contra l'acord de l'Ajuntament de 7 de febrer de 1992

Segons la Comissió que va tractar aquest tema, la resolució va ésser desestimada per considerar que a l'informe de Tresoreria del quart trimestre de 1991 no hi havia cap irregularitat i tot estava correcte. Per donar més indicis, això venia a compte del tema de la possible manipulació de factures, però com ja he dit, tot va quedar sense cap més explicació.

De totes maneres el Sr. Perelló va dir que si hi havia coses que no eren correctes ell es veia amb l'obligació de dir-ho.

Precs i preguntes

La primera anava encaminada a resoldre la qüestió en que el Sr. Vicenç Cladera havia senyalat mitjançant una frase que deia: "A tu t'agraden les coses dels altres", en una petita discussió amb el regidor d'UIM, el Sr. Perelló. Però això va ésser la gota que va omplir el tassó ja que després es va acusar el Sr. Perelló d'ésser soci de CLATABA, fet que es va demostrar amb una signatura que estava damunt un albarà. Però segons pareix, tot s'ha pogut arreglar, ja que el regidor D. Vicenç Cladera va retirar aquella afirmació i per altra banda s'ha fet una notificació en què

es declara que tot això de l'albarà va ésser un error en què es varen canviar els números d'albarà, i així en lloc d'una empresa va sortir una altra empresa que no tenia res a veure amb aquella operació comercial.

Les següents preguntes varen ésser proposades pel regidor D. Josep Llinares.

La primera anava sobre la possible pavimentació dels carrers que van al Poliesportiu. El Batle va assenyalar que tot estava arreglat i que només faltava l'aprovació de les instàncies superiors i que les obres ascendien a 43.000.000 de pessetes i que aquest estiu ja es miraria el que es faria.

L'altra pregunta anava sobre la nota que ha enviat l'Ajuntament sobre el canon de l'aigua, i proposar que l'Ajuntament només pugui cobrar l'aigua i que la Comunitat Autònoma cobri el cànon, però no es va arribar a res ja que això és il·legal i no es pot fer.

També es va fer la pregunta sobre la negociació del Consistori a pagar uns cursets a certs municipals. La resposta no es va fer esperar, especificant que si es fa un curset

sense haver-ho dit a ningú, no es pot pagar així com així.

Quant a la pregunta sobre el tema de la decisió judicial amb què es condemna a pagar 14.000.000 de ptes. pel tema d'aquell al·lot que va caure dins una pedrera, el regidor D. Josep Llinares va dir que en cas que l'asseguradora no volgués pagar aquesta quantitat i que l'hagués de pagar l'Ajuntament, demanava si el Batle presentaria la seva dimissió. La resposta va ésser que ell no pensava presentar cap dimissió i que l'encarregada de dur el plet era l'asseguradora. Però així i tot es va fer tancar la pedrera per evitar que hi hagués més problemes, però sense sortir del tema el Sr. Batle va dir que s'havia parlat amb el Batle de Sa Pobla, per veure si mitjançant el bastret d'un i altre poble es podrien tancar o tapar les pedreres més perilloses.

Per acabar, el regidor del Partit Popular, el Sr. Onofre Plomer, va fer una pregunta al Sr. Llinares per saber com estaven les converses amb l'Insero per donar una ajuda a la Residència, ja que ell va dir que aquesta ajuda no era a canvi de cap contraprestació per part de l'Ajuntament. La resposta va ésser que les gestions estaven en funcionament. Però no es varen acabar aquí les preguntes per al Sr. Llinares, ja que el Sr. Batle li va proposar que fes les gestions oportunes davant les seves organitzacions, presidides pel Partit Socialista, a fi que ens ajudin en el tema de l'Institut de Secundària. Aquí el Sr. Llinares va dir que faria les gestions oportunes quan es tornàs a reunir amb l'executiu del seu partit a les Illes Balears. No faltaren les discussions damunt el tema de circulació per saber com està el tema, però la resposta fou que tot estava en funcionament i que aviat es veurien els resultats.

Sessió Extraordinària de dia 16 de Juny de 1992

Presideix el Sr. Batle D. Miquel Ramis Martorell, amb la presència del Sr. Interventor i la del Sr. Secretari. Faltaren a la convocatòria el regidor D. Jaume Mulet, D. Onofre Plomer i D. Josep Llinares, els dos primers amb excusa prèvia.

Damunt la taula de sessions tan sols hi havia dos temes que per raons de proximitat a les festes de Sant Joan, s'havien de sol·licitar i arreglar.

Subvenció per a la cursa de braus

Dins la Comissió de Festes de dia 12 de juny de 1992, es va acordar donar un total de 3 milions de pessetes per a l'organització de la cursa de braus.

Les condicions exposades pel Sr. Secretari eren:

- Presentació d'un cartell de figures. Aquest cartell es va presentar de la següent manera:

Sis bous de la ramaderia del germans del Sr. Marquès de Albayda, amb la presència dels matadors:

Emilio Muñoz,
Josep Barceló "Campanilla"
Miquel Báez "Litri".

- En cas de no fer-se la cursa no hi hauria subvenció.

- Entrega d'entrades (200 en concret) a l'Ajuntament.

Dins el grup de condicions hi havia una condició per la que s'havia d'entregar el 25% de la subvenció en cas de que la cursa hagués d'esser suspesa per motius de l'Ajuntament. Però la discussió va estar centrada en el punt en que l'Ajuntament no tenia res que veure amb la cursa, i per tant, el Consistori no tenia el per què suspendre-la, i en aquest cas no hi ha-

via el per què haver de pagar el 25% que estava estipulat en el contracte. De totes maneres aquest punt es va retirar del contracte.

Segons les afirmacions del regidor Jaume Perelló i del regidor Miquel Barceló, aquest cartell no era molt conegut per altra banda els preus eren molt elevats, i pel fet de que l'Ajuntament donava aquests doblers, trobaven que els murers havien de tenir unes certes contraprestacions en el preu. Però com ja és sabut, l'empresa privada ha fet els preus que ells pensaven eren els més adients.

L'Interventor va fer menció a tot aquest tema fent una esmena i va dir que se tenien que presentar justificants de totes les despeses d'aquesta cursa, i fent menció a la destinació d'aquests 3 milions de pessetes.

Tothom va donar el seu vot afirmatiu

Subvenció per a la cursa de cavalls del dia de Sant Joan

Petició de 275.000 ptes. per organitzar la cursa de cavalls, que aquest any comptarà amb nou curses. La dotació de premis serà de 700.000 ptes. i trofeus.

A part d'aquestes 275.000 ptes., l'Ajuntament regalarà el premi d'una carrera (100.000 ptes.) doblers que sortiran del racó destinat a competicions esportives. La votació fou de nou vots a favor i cap en contra.

Miquel Porquer

Asociación Cultural Algebelí

En la Asamblea General Ordinaria celebrada el pasado día 26 de mayo, en el local social y según el orden del día que aparecía en la convocatoria de fecha 14 de abril de este año, fueron aprobados los asuntos siguientes:

PRIMERO

Memoria del Presupuesto.- Dicho presupuesto se ha desvirtuado bastante, tanto en los ingresos como en los gastos, debido a que ha sido el primero que se ha hecho y con unas bases muy vagas, debido al lapsus de tiempo transcurrido entre 1990 y poner en marcha la administración de esta Asociación, y unas perspectivas de una cosa nueva, ha llevado a incrementar el déficit acumulado que se verá en el balance.

Liquidación y balance

— Pagos Balance 1991:

Edición periódico	3.823.897
Sueldos y salarios	193.548
Gastos financieros	1.133
Alquiler local y luz	20.950
Material fotográfico	82.948
Gastos varios	17.785
Inmovilizado material	20.790
Sellos correo	120.430
Material de oficina	107.343
Total gastos	4.388.834

— Ingresos:

Cuotas de socios	3.152.180
Publicidad	227.850
Subvención P. Forana	66.000
Id. del Ayuntamiento	500.000
Total ingresos:	3.946.030
Total gastos:	4.388.834
Déficit ejercicio:	442.804

Situación a 31/12/ 1991:

Pendiente de cobro	121.600
Id. fact. publicidad	526.745
Saldo de Cajas/Bancos	519.970
Total activo	1.168.315

Acreedores

(Imprenta Muro)	2.890.285
Total pasivo	2.890.285

Déficit acumulado años anteriores:	1.279.166
------------------------------------	-----------

Id. ejercicio 1991	442.804
Déficit 31-12-91	1.721.970

SEGUNDO

El Proyecto de Presupuesto anual para el actual ejercicio de 1992, elaborado por Tesorería es tal como se describe:

— Ingresos

Cuotas de socios	3.140.000
Publicidad	750.000
Subv. Ayuntamiento	500.000
Id. Prensa Forana	66.000
Id. C. Auton.	50.000
Id. CIM	50.000
Varios	40.000
IVA	20.000
Total ingresos	4.616.200

— Gastos

Edición 11 números	3.500.000
Sueldos y salarios	196.200
Material fotográfico	30.000
Ordenador y compl.	600.000
Material de oficina	100.000
Gastos de correo	120.000
Imprevistos	50.000
IVA	20.000
Total gastos	4.616.200

Déficit año anterior	1.721.970
Total general gastos	6.338.170

Después de un minucioso examen de la memoria, liquidación y balance del ejercicio de 1991, como el proyecto de Presupuesto para el actual ejercicio de 1992, fueron aprobados por unanimidad de todos los asistentes.

TERCERO

Sobre las actividades a desarrollar durante el actual año, se tradujo solamente en mirar de organizar algunas actividades culturales para el próximo otoño y especialmente la "Festa Nadalenca" a finales de año y próxima a las Navidades.

CUARTO

Abierto el período que los socios pueden formular proposiciones por escrito, no hubo ninguna.

QUINTO

En ruegos y preguntas se dió respuesta a varias sobre el número de ejemplares de Algebelí que se envían a los socios y a otros. La relación es la siguiente:

Residentes en Muro	708
Id. resto España	129
Id. Can Picafort	37
Id. extranjero	12
Bibliotecas municipales	34
Prensa, radio y otros	19
Prensa Forana	43
Total	982

D. Miguel A. Campaner dió una explicación sobre el festival de Rock. Algebelí si participa recibirá el 50% de los beneficios. Si hay déficit no perderá nada.

Se nombró una comisión formada por D. Miguel A. Campaner, D. Francesc Aguiló, D. Antonio Moragues y D. Damián Payeras, para después del verano organizar actos culturales en el Teatro Municipal.

Abrir una cuenta corriente para los que quieran colaborar con aportaciones de 5.000 ptas. petición formulada por D.a María Pascual.

Encuadernar lotes de la revista para rifas, petición formulada por D. Gabriel Barceló.

Pedir donativos a bancos, cajas, empresas, hoteles, etc. y hacerlo a cambio de publicidad, petición hecha por D. Gabriel Vallespir.

Formar una Comisión compuesta conjuntamente con el Consejo Directivo y el de Redacción para entrevistar a hoteleros de la zona costera para hacer el número especial de Julio-Agosto, de la cual formarán parte D. Jaime Vanrell, D. Gabriel Vallespir, D. Antonio Moragues y D. Miguel Campaner.

Agradecimiento a D. Gabriel Vallespir por parte de D. Juan Juliá por la dedicación a la Asociación y a ello se sumó el resto de asistentes a la reunión.

Muro, 8 de Junio 1992
El Presidente

De la coalició a la majoria absoluta. Anàlisi i balanç del primer any

El dia 26 de maig de l'any 1991 la candidatura Independent, encapçalada per D. Miquel Ramis Martorell va guanyar amb una còmoda majoria l'alcaldia del nostre poble. Un any després d'aquell aconeteixement hem cregut que era oportú analitzar i fer un repàs a totes i cadascuna de les promeses electoral que s'anunciaren durant la campanya. Així mateix, hem volgut pulsar l'opinió dels líders dels partits de l'oposició de l'actual Consistori.

Miquel Ramis Martorell

EDUCACIÓ

Escola d'Adults

El curs passat, jo diria que ha estat de transició entre l'anterior i el nou Consistori. De totes maneres el nivell i participació ha estat acceptable. El pròxim any seguirem promocionant el desenvolupament de l'Escola d'Adults, augmentarem el seu pressupost i intentarem introduir innovacions que la facin més dinàmica, més instructiva i a la vegada més divertida i entretinguda. Volem que els participants es diverteixin aprenent i ampliant la seva cultura, que crec que és l'objectiu de l'Escola d'Adults.

Menjadors Escolars

L'Ajuntament, durant aquest estiu, durà endavant una adequació, si és possible, dels menjadors escolars a les actuals exigències higiènic-sanitàries. Després volem que la seva gestió passi a les mans de les respectives APAS dels col·legis.

De totes maneres intentarem, a breu termini, negociar amb el Delegat del MEC la possibilitat de fer-se càrrec del menjador del Col·legi Públic, ja que l'ideal seria que els nins de la nostra zona costera vinguessin a escola a Muro i no a Alcúdia, com ho fan ara.

Centre de Secundària

El Centre Públic de Secundària al nostre poble és l'esdeveniment més important i transcendent que podem aconseguir. Per això aquest Consistori no regatejarà en es-

forços. Cedirem els terrenys, si el MEC ho permet, finançarem la construcció de l'edifici a través d'un conveni. Estarà situat als terrenys ubicats vora el Poliesportiu, que gaudeix d'unes instal·lacions que seran fins i tot homologades per a la pràctica de qualsevol esport a nivell de competició oficial,

"El Centre Públic de Secundària al nostre poble és l'esdeveniment més important i transcendent que podem aconseguir"

amb la importància que això té per a la formació física i intel·lectual dels nostres fills.

Al Sr. Crespi, Delegat del MEC, li farem arribar, a part de la gran quantitat de signatures recolzant la

nostra demanda, dues certificacions dels ajuntaments de Llubí i Sa Pobla també recolzant la nostra petició.

Objectivament, si s'ha de construir un Centre de Secundària a la nostra zona, l'única ubicació possible és Muro per tres raons bàsiques:

1.- Perquè és el nucli urbà amb major nombre d'escolars de la nostra comarca sense centre.

2.- Perquè les instal·lacions esportives annexes al centre són d'una qualitat incontestable.

3.- Perquè el Consistori té la voluntat no només de cedir el terreny, sinó de finançar la construcció i arribar a un conveni per a la seva concessió.

A part que, només solament pel recolzament al Col·legi Públic (en 5 anys s'ha fet una inversió de més de 50.000.000 ptes), Muro ja es mereix el Centre de Secundària.

Confii en l'objectivitat dels rectors del MEC que són els qui han de decidir on s'instal·larà el nou centre. Crec amb tota sinceritat, que aquest lloc només pot esser Muro.

INFÀNCIA I JOVENTUT

Espais de jocs

L'espai de jocs per excel·lència ha d'esser el Poliesportiu, ja que la nostra intenció és que arribi a ser un lloc on hi vagi la família, i mentre el pare jugui a futbol, la mare jugui a tennis, el fill major jugui a bàsquet i el petit gaudeixi al parc. Els espais públics perquè els nins juguin, situats a distintes zones del poble, em preocupen per la falta de seguretat. Tenim ja decidida la ubicació d'algun d'ells, i en breu termini, si els pressuposts ho permeten, posarem decents les seves instal·lacions.

" L'espai de jocs per excel·lència ha d'esser el Poliesportiu "

Guarderia

Quant al tema de la guarderia crec que si no hi ha més interferències es podrà solucionar a curt termini. Estam pendants de la visita del Sr. Crespi del MEC perquè l'Ajuntament creu que la ubicació ideal de la guarderia seria als voltants del Col·legi Públic. De totes maneres la voluntat de l'actual Consistori ja s'ha plasmat als pressuposts del present any, ja que figura una partida de 26.000.000 per a la construcció d'unes instal·lacions dignes a l'Ex-Quarter de la Guardia Civil.

SERVEIS SOCIALS

Amb el tema de Serveis Socials som un dels ajuntaments capdavanters de Mallorca en tots els aspectes. Distintes institucions com Creu Roja, Projecte Home, CIM, Govern Balear ens han felicitat i posat com exemple a seguir.

Minusvàlids

Quant als minusvàlids de Muro, aquests són translladats diàriament al Centre Joan XXIII d'Inca mitjançant un microbús, essent les despeses a càrrec de l'Ajuntament. Ens hem plantejat amb l'ajuntament de Sa Pobla la compra d'un mitjà de transport per cedir-lo al col·legi.

Programa de prevenció del consum de drogues i desintoxicació

Sobre la prevenció de consum de drogues i de desintoxicació, adoptam i col·laboram en tots els programes existents a les illes.

Voldria aprofitar per dir que, per molta de feina que es faci des de les institucions, no serveix de res si des de la pròpia família se'n fa deixadesa dels problemes de la joventut. És un tema en el qual si no hi ha una col·laboració absoluta família-institucions qualsevol programa fracassarà.

Assistència domiciliària

Hi ha un canvi de funcionament del servei, que creim que resultarà més beneficiós per a tots. Les treballadores familiars han passat de treballadores per compte de l'Ajuntament a esser treballadores per compte propi.

Les persones que necessitin els serveis poden acudir a l'Ajuntament on rebran informació sobre les treballadores (a les quals podran escollir), horaris i despeses (950 ptes./hora). Els particulars pagaran 200 ptes./hora, mentre que les persones que demostrin no poder pagar aquests preus, se'ls concedirà el servei gratuït.

" per molta de feina que es faci des de les institucions, no serveix de res si des de la pròpia família se'n fa deixadesa dels problemes de la joventut "

TERCERA EDAT

Continuarem reconeixent i respectant els nostres majors pel que signifiquen i pel que es mereixen, ja que Muro no seria el que és ara sense el seu esforç i treball.

Aquest respecte anirà acompanyat del nostre recolzament moral i econòmic perquè puguin disfrutar al màxim de les seves iniciatives i inquietuds, tant recreatives com culturals.

Volem que els nostres majors siguin l'enveja de les altres associacions per la seva unitat, dinamisme, alegria i per la tranquil·litat de saber que disposen del que necessiten, i tenen una de les millors residències per a majors de l'illa.

URBANISME I OBRES

Pla de millorament de façanes

Per a l'any 1992 ja hem firmat el conveni amb la Conselleria de Cultura per continuar amb el Pla de Millorament de Façanes. Som l'únic poble de Mallorca que des del primer any hem firmat 2 convenis: un per a particulars i l'altre per a edificis municipals (Convent, Peixateria, Teatre Municipal i enguany l'Ex-Quarter de la Guàrdia Civil).

Millores en l'estètica urbanística

El que és més evident és que Muro ha canviat en els darrers cinc anys. Prosseguirem amb l'execució del PGOU i ja puc anunciar que la pròxima obra prevista és la unió del carrer Maria i Josep (des de l'Escorxador) i el carrer Cristòfol Carrió, creant una circumval·lació fins arribar al carrer Cervantes i l'avinguda Sta. Margalida.

Conservació del Patrimoni Artístic (vigilància d'infraccions)

Pens que la nostra zona històrica va millorant, no només per la vigilància que exerceix l'Ajuntament, sinó per la pròpia conscienciació dels nostres veïns que dia a dia es va adonant de l'enorme valor que té Es Comtat i Sa Riba.

"Pens que la nostra zona històrica va millorant, no solament per la vigilància que exerceix l'Ajuntament, sinó per la pròpia conscienciació dels nostres veïns"

Cementeri Municipal

El cementeri municipal sofrirà una nova ampliació durant la present legislatura, ja que tenim el vist i plou del CIM i de la Conselleria de Sanitat, només estam pendants d'encarregar el projecte. Crec que dins un període de dos anys Muro tindrà cobertes les seves necessitats en aquest sentit, i a un llarg termini.

Pla especial de Sa Riba

La realització del Pla Especial de Sa Riba és un problema de pressupost i prioritats. Això no significa que a breu termini no es faci un arranjament de la zona, dotant de mobiliari urbà les zones definides com Sa Riba de Can Massanet i els voltants de la Residència.

Caseta des Capellans

Per desbloquejar el tema de Capellans (encara en mans d'ICONA administrativament) seguim negociant amb la Conselleria d'Agricultura del Govern Balear.

SANITAT

El centre de salut Marines ja està en funcionament des del passat dia 25 de juny, havent aconseguit així un objectiu important en benefici dels mursers.

Pel que fa al servei d'ambulàncies hem arribat a un acord amb "Ambulancias Insulares" mitjançant el qual hi ha el compromís que sempre que es necessiti una ambulància ha d'estar disponible en 20 minuts com a màxim per als sol·licitants, malgrat hi hagi diverses sol·licituds a la vegada.

Quant a la possible construcció d'una clínica privada, ens ha arribat la proposta formal per part dels promotors. Esperam arribar a un acord, ja que suposaria una millora per a tot el terme de Muro i els seus voltats.

TURISME I ZONA COSTERA

Edifici municipal d'equipaments a la zona costera

L'edifici d'equipament de la Platja de Muro s'inaugurarà en breu termini, al final de juliol o principi d'agost. També es du a terme la construcció d'una plaça que esperam que sigui el centre cívic dels residents i turistes que ens visiten.

Promoció turística

L'Associació Hotelera de la Platja de Muro amb col·laboració amb la Conselleria de Turisme editaran un fullet de promoció de la

Platja de Muro. Així mateix, l'Ajuntament està treballant en l'edició d'una guia que durà per nom "Muro y su playa" amb l'editorial Everest i que en principi s'editarà en tres idiomes (castellà, anglès i alemany) i tindrà una tirada de 15.000 exemplars.

La pròxima iniciativa promocional pot ésser la realització d'un vídeo que juntament amb l'anterior material ens permetrà promoció-
nar Muro fora de les illes.

Estat actual del POOT respecte a Muro

El POOT, tal i com es va presentar per la Conselleria de Turisme, va ésser rebutjat pel nostre Ajuntament. Amb la nostra iniciativa també va ésser refusat per tots els ajuntaments afectats de Mallorca. Això va motivar que una comissió de tècnics s'encarregàs de la seva modificació per a l'adequació a les necessitats reals.

CULTURA

Pel que fa referència a Cultura, pens que s'han donat passes prou importants, com per exemple, la normalització lingüística de tots els carrers del poble. Estam a punt de firmar un conveni amb la Direcció General de la Joventut a fi d'establir a Muro un Servei d'Informació Juvenil. La dinamització de la Biblioteca Municipal, estimulants a infants i a adults a la lectura; s'ha creat un arxiu de retalls de premsa relacionats amb Muro i un àlbum de fotografies d'actes culturals i festius, s'han muntat exposicions i ha tengut gran acceptació mensualment l'anomenada Hora del Conte.

Després de la darrera inspecció feta pel Centre Coordinador de

"s'han donat passes
prou importants, com
per exemple, la norma-
lització lingüística de
tots els carrers
del poble"

Biblioteques del Consell Insular de Mallorca, l'Ajuntament va rebre un escrit de felicitació que diu textualment: "El funcionament de la Biblioteca es pot tenir per correcte en tots els seus aspectes generals, així com el del personal bibliotecari. No tendríem cap dubte en considerar-la com un exemple del que aquesta Oficina Tècnica del Centre Coordinador troba que ha d'ésser una biblioteca".

S'ha començat la restauració de l'orgue Parroquial, i dins aquest primer any de legislatura s'ha restaurat la "Creu de Morell", estam adecentant l'antiquíssima "Font dels Guals", sé que s'està fent feina en la recuperació de dos rellotges de sol que hi ha al Claustre del Convent i no vull oblidar la il·luminació del barri antic amb fanals, així com la il·luminació de l'Esglesieta de la Sang.

S'han millorat notablement els equipaments de la Ràdio Municipal, un mitjà de comunicació local, que endemés d'informar de temes que ens interessin a tots, contribueix a la normalització de la nostra llengua.

Des de l'Ajuntament continuarem col·laborant amb les exposicions de pintura, amb la possibilitat d'acondicionar el Saló de la Cooperativa com a sala d'exposicions, a fi de disposar d'un altre local on els pintors puguin mostrar la seva obra. Endemés de les exposicions de pintura, és obligat recordar altres exposicions que l'Àrea de Cultura ha muntat al llarg d'aquest any: "Mallorca: Imatge Fotogràfica i Etnogràfica", l'arxiu de Josep Pons i Frau; "L'Arxiu Fotogràfic de Pere Mascaró de Maria de la Salut"; l'Exposició

d'Artesania Xinesa; "La Música en temps del Tirant"; la Mostra de Documents de l'Arxiu Municipal; l'Exposició de Fotografies de Novis durant les passades festes de Sant Joan; l'Exposició de Ceràmica de n'Aina Maria Llitas.

Al programa del CDM a les passades eleccions municipals, apuntarem la necessitat d'establir un Consell de Cultura, amb la intenció d'ajuntar esforços, planificació i coordinació de totes les persones i agrupacions que treballen dins el camp de la Cultura, sé que s'està fent feina en aquest sentit.

ESPORTS

Construcció del poliesportiu

Els motius pressupostaris i l'adequació ingressos-despeses, han canviat damunt la marxa el període d'execució, passant del termini d'un any a dos anys. Els motius han estat dos: a) L'obtenció d'una subvenció del CIM de 15.000.000 ptes. (subvenció concedida), el que fa que el CIM hagi contribuït per a la construcció del pavelló co-

bert amb 30.000.000 ptes. i b) El repartiment de les despeses en dues anualitats, el que ens permetrà construir el pavelló sense haver de demanar cap crèdit.

De totes maneres vull deixar clara la voluntat d'aquest Ajuntament de seguir fins a la total finalització del projecte, és a dir, abordar la construcció de la piscina coberta.

Patronat Municipal d'Esports

Quant al Patronat s'està revisant la situació i sé que n'Antoni Serra desbloquejarà l'"impasse" en què es troba la seva tramitació, perquè pretenem que a l'inici del pròxim curs escolar ja estigui construït i funcionant al cent per cent.

ECOLOGIA

Mesures contra la degradació ecològica

Crec que la degradació ecològica al nostre terme és mínima. Actualment només existeix un mínim de terreny urbanitzable, pel qual l'impacte de futures urbanitzacions serà mínim, si les coses no canvien.

El terme municipal de Muro, gràcies al Parc Natural i Es Comú, és una de les zones més protegides de l'illa.

Depuradores

Les depuradores no depenen en absolut de l'Ajuntament. Per sort o per desgràcia, des de la creació del cànon de l'aigua, la responsabilitat del bon o mal funcionament de les depuradores del nos-

tre municipi depenen d'IBASAN.

Campanyes de conscienciació (consum d'aigua, piles de mercuri, deixalles, etc.)

La conscienciació de la gent per estalviar l'aigua només és una mesura de dissuasiva. Les tarifes d'aigua potable són progressives, és a dir, com més aigua es consumeix més costa el m3.

Mesures per evitar les "monstruositats" arquitectòniques (hotels a l'entorn de S'Albufera i platja, construccions ilegals a les zones rústiques i al casc urbà).

El que anomenam monstruositat és en aquests moments una font important de riquesa per al nostre terme, a part que la Platja de Muro juntament amb Cala Millor són les zones turístiques que més i millor es venen, i a preus superiors a la mitjana de Mallorca.

El reglament d'infraccions urbanístiques és absolut i el que un senyor construeix il·legalment en un cap de setmana, l'Ajuntament necessita anys de feina i expedients per poder-lo derriure. Crec que aquest reglament hauria d'esser més clar, àgil i expeditiu.

AGRICULTURA

Durant tot aquest temps hem estat arreglant, i ho seguirem fent, la diversitat de camins rurals del nostre terme.

L'Ajuntament va comprar i cedir l'ús de l'edifici de la Cooperativa.

A mi particularment m'agradaria que alguna SAT o la mateixa Cooperativa creàs amb el seu treball o iniciativa la necessitat de fer nous plantejaments, però sincerament ho veig difícil ja que el model de pagès, no solament de Muro sinó de Mallorca està en llengui-

ment, per emprar una paraula suau.

El que més m'agradaria és que l'Ajuntament pogués recolzar el ressorgiment de la nostra agricultura, però ho veig difícil. De totes maneres vull que sàpiguen tots els qui es dediquen a les feines del camp, que tenen tot el nostre recolzament. Mantenim congelades les contribucions rústiques i no cobram l'impost de circulació dels tractors i maquinària agrícola.

PARC NATURAL DE S'ALBUFERA

Crec que sobre el Parc Natural vos podria informar amb major coneixement el seu director Joan Mayol. De totes formes crec que encara que la seva creació hagi comportat qualche problema puntual, el balanç és positiu. Com a membre de la Junta del Parc puc assegurar que de dia en dia es van fent millores, i m'atrevesc a profetitzar que tots els murers ens sentirem orgullosos de S'Albufera de Muro.

PER ACABAR . . .

Per acabar, voldria dir que un període de temps d'un any es massa curt per poder valorar correctament la labor de tot un equip de govern, i que la vertadera avaluació s'ha de fer al final de la legislatura, ja que la complexitat per dur a terme alguns projectes, necessiten un període de maduració més o menys llarg. Seguim amb la il·lusió i ganes de fer feina per aconseguir construir un millor poble.

L'oposició ho veu així

Jaume Mulet Salamanca

Cap de llista Unió d'Independents de Mallorca

Lamentam no poder oferir les impressions del primer any de govern, amb majoria a l'Ajuntament, del cap de llista d'UIB, D. Jaume Mulet per la manca de resposta a les qüestions ja esmentades, malgrat els nostres esforços per aconseguir-les

Josep Llinares Martorell

Cap de llista Partit Socialista Obrer Espanyol

Pens que parlar d'equip de govern tal volta no sigui del tot encertat, esperem que al llarg dels pròxims tres anys de gestió alguns membres del CDM fassin ús de la seva veu. Més que parlar d'equip de govern hauríem de parlar del Comité.

Fan política de partit: allunyada del que realment necessita el poble de Muro. Aquest primer any de gestió ja evidencia clarament les seves mancances, limitacions i ineficàcia en temes de vital importància per al futur de Muro. A pesar de la majoria absoluta (quasi dos mil vots) precisen per governar l'ajuntament de dues "carrosses" per caminar. Es preocupen dels temes que afecten als seus interessos en prioritat, davant els temes d'interès de tots. Un exemple clar és l'interès pel Pla d'Oferta Turística i el desinterès davant l'abusiu impost del cànon d'aigua del Govern Canyelles.

El projecte polític CDM, partit de Muro i per als murs, és un projecte sense futur: és un trist i solitari camí de tres peus. La meua valoració no pot ésser positiva,

**"esperem
que al llarg dels
pròxims tres anys
de gestió alguns
membres del CDM
fassin ús
de la seva veu"**

confio que el temps ens mostrarà els resultats, és clar, pels qui els vulguin veure. I els que es conformin en omplir la panxa, clucar els ulls i sucuar-se la butxaca, sempre trobarà algun "miracler" que li prometrà el millor de tot a preu de rebaixa.

Temes com: la guarderia infantil, la residència de la tercera edat, la caseta des capellans, el mal funcionament dels serveis bàsics de l'Ajuntament... són botons de mostra que el seu Comité convendria que analitzàs si ens condueixen al que prometien al seu programa just fa un any: "CDM pretende trabajar en todo aquello que redunde en bienestar social y económico con la intención de mejorar la sana convivencia y amistad, que siempre ha imperado entre nosotros. Los proyectos que os ofrecemos no son vanas promesas electorales, sino que cuanto nos proponemos podemos realizarlo en la próxima legislatura".

Això no s'aconseguirà aplicant un "rodillo", sinó amb més modèstia, autocrítica i humilitat, de fet la somada es feixuga, a pesar de que tengueu unes bones espatlles.

Onofre Plomer Perelló

Cap de llista Partit Popular

El fet d'una valoració objectiva no pot ésser entesa des de cap perspectiva personal, sinó més bé des del punt de vista institucional i polític. Per tant, la meua opinió anirà encaminada a defensar els interessos tant del Partit Popular com dels afiliats i simpatitzants que un dia varen aportar la seva manera de pensar mitjançant el seu vot d'aprovació a tota la gestió feta des de fa molts d'anys.

De tots és sabut que quan hi ha un govern de majoria, implica una forta personalització

del poder. Però aquest fet implica dues coses: primer de tot una capacitat de gestió molt més important de cara a la consecució dels objectius fixats des de la mateixa configuració d'un govern majoritari; per altra banda el segon fet, és que l'oposició no té un paper tan relevant dins l'acció de govern, però això no implica que tot hagi d'ésser una bassa d'oli, ja que la feina de l'oposició és controlar en si la feina de la majoria. Fent una referència clara al nostre Consistori es podria dir que

l'acció de govern durant aquest any passat, té un balanç suficientment representatiu com per poder donar la meua opinió, dient que la feina feta no és del tot tan dolenta com algunes persones han intentat manifestar, ni tan bona com algunes poden pensar. La meua feina com a regidor de l'oposició és ajudar a fer un Ajuntament el més eficaç possible sense posar entrebancs quan la meua opinió sigui la mateixa que la del govern, i intentar mitjançant la meua aportació fer canviar de parèixer a la majoria quan aquesta pensi diferent a les meues idees. Això es per a mi la tasca fonamental de tota oposició, no es tracta d'anar en contra per només dir blanc quan els altres diuen negre i dir negre quan els altres diuen blanc, es tracta d'una oposició constructiva i no destructiva. Sense deixar el fil d'aquesta valoració vull dir que es podrien millorar molts d'aspectes d'aquesta acció de govern, i sense anar més

**"la feina feta
no és del tot tan
dolenta com
algunes persones
han intentat
manifestar, ni tan
bona com algunes
poden pensar"**

lluny es podria plantejar una major col·laboració de la majoria amb l'oposició, no tan sols en tot allò que siguin actes o peticions de cara a rentar la bona imatge del nostre Consistori enfront d'un autèntic poble com Muro, sinó amb aspectes no tan coneguts però sí iguals d'importants que necessiten l'aprovació del conjunt de totes les forces amb representació institucional.

Aquí no es tracta, com altres han intentat fer creure, que hi ha o-

posició que no ho és tan, sinó que cada grup polític defensi els interessos del poble i no es dediqui només a parlar i a l'hora d'afrontar la realitat no faci la feina que se li ha encomenat. La lluita ha d'ésser diària i no tan sols els dies en què hi ha sessió plenària.

Per acabar vull dir que hem de fer un Consistori plenament integrat dins un marc Constitucional com és la Comunitat Autònoma, a fi d'aconseguir una major qualitat de vida de tots els murers davant el repte que implica la nostra incorporació a un marc europeu presidit per tot un procés d'unió de totes les regions d'Europa.

Sense cap mena de dubte la solució de tot el problema passa per un major enteniment entre les parts implicades dins l'Ajuntament, que a vegades hauríem de pensar, representam tot un poble i no uns interessos particulars dels qui estam formant el Consistori murer.

Pregó de Festes 1992

Presentació a càrrec de Damià Payeras Capó.

Semblava molt lluny quan l'any passat després dels focs d'artifici i la traca final, pensàvem que hauria de passar un any per gaudir altra vegada a la plaça enramellada, o del perfum dolcíssim dels til·lers, o d'unes corregudes, o dels sons de les xeremies... emperò venturosament en aquest cas el temps passa aviat i de bell nou les festes són aquí.

Perserverant amb la tradició, ens hem reunit aquest horabaixa, per escoltar el pregó ritual, que enceterà les festes de Sant Joan de Juny, titular de la Parròquia i Patró de la Vila.

El pregoner d'enguany és el benvolgut Don Josep Santaner i Garau, Coronel d'Aviació i Cap del Servei Aeri de les Balears. Nascut a Muro, fill de Dona Rosa sa mestra, aquella joveneta que vint-i-dos anys que dia 12 de novembre de 1934, arribà a Muro, —juntament amb altres mestres, tots de grata memòria—, per inaugurar el nostre Col·legi Públic. Dona Rosa Garau i Feliu, que exercint el seu magisteri a Muro es casà amb Don Joan Santaner i Marí, també mestre nacional, pregoner de les festes de Sant Joan de 1973 i autor del llibre "Muro y sus Hombres Notables" que la Corporació Municipal presidida per Jaume Vanrell repartí a totes les famílies de Muro, per les festes de Nadal d'aquell mateix any. Don Joan i Dona Rosa conserven a Muro sinceres i cordialíssimes amistats.

Pep Santaner, saig de les Festes Patronals de 1992, ha proclamat sempre amb orgull la seva condició de fill de Muro i guarda entranyables records dels dies de la seva infància, com les "Corregudes en Es Cos" el dia de Sant Jaume, per posar un exemple. Enguany li ha tocat a ell fer la crida que obrirà de bat en bat les portes de la Festa de Sant Joan.

Vos convit a escoltar-lo.
Molts d'anys.

Pregó de festes Sant Joan 1992, a càrrec de D. Josep Santaner i Garau

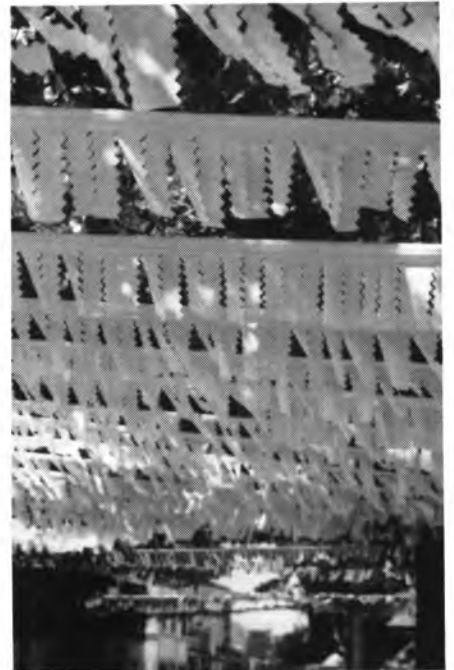
Per si qualcú dels present no pogués conèixer-me el suficient, ja que per desgràcia i a causa de les meves obligacions he hagut que viure fora de Mallorca més anys dels que hagués desitjat, agraïnt a l'Ajuntament de Muro haver-me fet responsable del pregó de les festes de Sant Joan 1992, he de dir que:

— El meu nom és Josep Santaner i Garau.

— Fill de mestres nacionals destinats durant nou anys a Muro, on vaig tenir la sort de néixer un 29 d'octubre de 1939, al número 74 del carrer Major.

— Vaig esser batejat en aquesta Església Parroquial pel Rvd. Ecònom D. Joan Canals i Cánaves.

— I confirmat aquí mateix per l'Arquebisbe-Bisbe de Mallorca, D. Josep Miralles i Sbert.

Si qualcú després de l'anterior encara té qualche reserva damunt les meves arrels i profunds sentiments murers, tindrà temps de dissipar-la.

Fa dos anys vaig esser destinat pels meus superiors com a responsable del Sector Aeri de Palma i de la Base Son Sant Joan, llocs on procur deixar el nom d'aquesta villa el més alt possible i des d'on estic al servei de tots.

Em diuen que als meus cinc anys d'edat me'n vaig anar amb els meus pares a Palma. En aquell moment crític de la meua vida, que podria haver suposat la pèrdua i oblit de les meves arrels, no solament no va esser així, sinó que gràcies a la generositat d'una família murera, que varen fer possible que ca seva fos ca meua, dia a dia vaig poder conèixer més el meu poble i els meus paisans: m'estic referint a la família Munar-Moll,

Basti dir que el major d'ells quan va finalitzar els seus tres anys de servei militar i coincidint amb la incorporació del seu germà, va sol·licitar continuar altres tres per aquest darrer.

Des de la meua partida de Muro, quan començava les meves vacances agafava el primer cotxe de lloguer, avui ja història d'aquest poble, i amb l'amo en Parrús, l'amo en Biel Fulano, l'amo en Panarer o l'amo en Figuerola, en menys d'una hora, podia veure l'ansiat campanari d'aquesta Església des de la corba de Son Catiu. Ja només faltaven uns pocs quilòmetres per estar aquí i tot canvia per mi.

A vegades venia en tren, que ara per desgràcia els més joves no coneixen: Inca, l'estació d'empalmament, Llubí i Muro. Encara faltaven uns minuts amb l'autobús dels nostre paisà Sebastià Pujol. Des de Muro amb les pitades del tren sabia si arribava a la seva hora o amb retard.

En aquella època va ésser quan vaig fer més amics, gràcies que molts i moltes havien estat alumnes dels meus pares: me'n record de quan la màxima aspiració d'aquella sana joventut era una moto Lube, una Ossa o una Montesa i quantes excursions varem fer junts gràcies a les quals vaig conèixer tots els racons de Muro i els seus pobles veïns.

O aquelles carreres de "mosquitos" pels carrers de Muro que amb sortida lliure corriem per Sant Jaume i ara, època d'ecologismes, no sé si el Sr. Batle podria autoritzar. Record encara aquell ca que em va sortir del cantó del Bar Costitx i que per sort i amb ajuda del cel, vaig poder esquivar i no vaig acabar a una clínica.

Muro era treball i il·lusió i ja es detectava el seu previsible progrés.

El 1959 em va arribar l'alegre però dura hora de sortir de Mallorca amb motiu del meu ingrés a l'Acadèmia General de l'Aire. Allunyar-me d'aquesta illa és difícil per als seus fills i per als de Muro encara més. ¡Afortunats els qui no

heu tingut l'experiència!

Des de llavors he viscut a San Javier (vora el Mar Menor), a Valladolid, a Badajoz, a València, a Morón de la Frontera i, des de fa catorze anys tenc casa muntada a Madrid. Quan un murer m'ha visitat lluny d'aquí, cosa que ha succeït més d'una vegada, m'ha donat una gran alegria.

Podria ésser que quant més lluny, més exercim com a tals.

I ara és l'hora de comentar la meua altra via de tornada sempre a Muro: la de l'aire. Aeronàuticament la importància de Muro es basa en què tots els avions que venen d'Europa han de sobrevolar el Llevant de la vila sobre Son Font, des d'on és obligat notificar per ràdio al Control Aeri de Palma "punt Muro", el qual significa estar a 1.500 m. d'altitud, 33 quilòmetres de distància de la capçalera de la pista de Palma i des del qual amb rumb 240º ja no es vira ni a dreta ni a esquerra fins posar les rodes a la pista de Son Sant Joan.

Com aviador, els meus ulls en les rutes d'aproximació a Mallorca, sempre es dirigeixen cap al camp-

nari d'aquesta parròquia, fàcil de localitzar des de lluny, a pesar d'estar sols a 100 m. d'altitud damunt el nivell de la mar. Quan descobreix Muro al voltant d'aquest temple, sempre he tingut la sensació d'arribar a casa.

Algebelí com mora alqueria damunt una muntanya, o Muro "muro", "murada" o "paret", vila de les més antigues de Mallorca però d'esperit més jove, transformada d'ermàs inòspit quan el "Repartiment" en jardí gràcies a l'esforç de tots els seus fills, que fou bucòlica i tranquil·la en la seva primera època de "s'Esglesieta de la Sang", marcada després per les lluites dinàstiques del segle XIII, castigada en el segle XV pels enfrontaments entre "Canamunts" i "Canavalls" i quan els carrers més antics es varen regar de sang i mal, que navament fou patent amb la pesta de l'any 1493 i distingida després amb el títol de "Vila Reial" per la seva fidelitat a Carlos V a les revoltes de la Germania.

Fou a l'inici de la construcció d'aquest temple parroquial al segle XVI, juntament amb l'església conventual de Santa Anna i el treball dur i constant de tots els seus moradors contra la insalubritat de la comarca que va suposar en el segle XIX el triomf miraciós de la posada en servei de "Es Marjals" amb l'accés a la propietat de molts sofrits jornalers, fites que varen marcar l'avanç espiritual i econòmic que mai s'ha detingut.

Ens permetem el luxe de comptar amb un casc antic i històric com "Es Comtat", un immens paisatge des de "Sa Riba", on l'esperit eixampla quan podem veure que els límits aparentment terrestres no ho són, a la vista de Muro marítim, convertint-se en llegenda aquella "Caseta des Capellans" avui desbordada per la inclusió desitjada de la Platja de Muro en distints plans d'ordenació turística.

D'una mentalitat rural que vaig conèixer fa 50 anys estam, gràcies al vostre esforç, a la capçalera de la pujança de la nostra Mallorca. Heu superat en molt la inversió cul-

tural que vos va aconsellar el meu pare en el seu pregó que fa ara 19 anys deia: "Al nostre patrimoni arquitectònic-històric compost amb l'Església Parroquial, el recuperat Convent, l'Ajuntament i l'Escola Graduada hem afegit unes instal·lacions esportives i ferials model·liques, el museu etnològic, residència per a majors, etc. animat tot per les activitats culturals desenvolupades per agrupacions folklòriques o de teatre, culturals-recreatives o esportives i una tercera edat que flueix alegre i jove i balla per enveja de la joventut al so de músiques de fa més de cinquanta anys.

¡I que dir de la plaça de toros, enveja de tots, sòlida i enginyosa com ella sola i de la qual record aquell any en què es va escapar un toro quan el desencapçament i ens va tenir a tots tres dies sense sortir de les cases, fins que va esser localitzat i reduït. O d'aquella cursa de 1960 que es va suspendre quan l'únic matador que restava il·les va preferir "la presó al pantó", abans d'enfrontar-se a les feres de torn.

¡Quin any aquell de les carrers en Es Cós de Sa Riba en què una senyora major va protestar perquè els nostres dos fills varen guanyar unes joies, dos externs, segons ella. Sort que amb l'ajuda de tots la vàrem poder convèncer que almenys una cama sí tenien de

Muro.

Gràcies a vosaltros alguns vàrem tenir l'oportunitat que altres no han pogut gaudir, de conèixer totes les plantes i estimar als animals, virtuts de les quals molt d'humans que han crescut entre ciment, asfalt i renous no han pogut gaudir.

Finalment és obligat recordar com exemple i guia de tots els homes notables de Muro com el vicari Jaume Mollet, el fidel Lluís Carreres, el venerable Joan Alzina, el frare Miquel Servià, l'estudiós Guillem Ballester i Cerdó, el químic Joan Gamundí i Ballester, el metge Miquel Oliver i Barceló, el cantant Joaquín Sastre i Vanrell o l'organista pare Tortell, entre molts altres i el més recent i conegut Reverend D. Francesc Mulet que gràcies a la seva aportació d'antecedents històrics i legals va facilitar al batle

Martí Cladera el manteniment dels límits geogràfics de Muro en uns moments amb fortes pressions encaminades a establir unes noves delimitacions territorials en perjudici d'aquesta vila.

Muro té història, geografia i homes i dones que li han donat una personalitat tal que fa que tots estiguem orgullosos de la nostra relació amb el poble o ser fills seus.

¡Que Sant Joan Baptista segueixi vessant damunt Muro la seva protecció durant tot l'any i ens permeti tenir unes festes amb alegria com expressió de la vitalitat del poble, a les quals en nom vostre em permet convidar tots els mallorquins i amics, sigui quina sigui la seva procedència!

¡A tots bones festes de Sant Joan!

Muro, 19 de juny 1992

MR

MUEBLES

CASA ROSSA

MUEBLES TODOS LOS ESTILOS

- MUEBLES A MEDIDA
- MUEBLES DE COCINA
- CORTINAS Y TRESILLOS

Distribuidor oficial

GROSFILLEX

Ctra. Alcudia-Artá, 43-44 - Tels. 85 04 14 - 85 14 29 - CAN PICAFORT

Interessant exposició de fotografies de noviis

Una de les exposicions més visitades i amb més interès, durant aquestes festes de Sant Joan ha estat la de la Biblioteca Municipal. Allà hi havia exposades més de cent fotografies de parelles mures casades abans de l'any 1940.

Les fotografies estaven exposades per ordre d'antiguitat, llevat d'alguns casos concrets. De les fotografies més antigues resultava interessant, sobre tot els vestits, la composició dels personatges i els elements decoratius. Es podia observar una clara diferència entre les fotografies fetes a Muro, quasi totes elles a "Can Miquel de Sa Canya" i les fetes pels retratistes de Ciutat, sobre tot pel que fa a l'estètica de la composició.

Les fotos més antigues corresponien als primers anys de segle. Les núvies anaven vestides de negre, amb vel blanc, aquesta moda es perllongà quasi fins els anys 40,

encara que per aquella època ja eren majoria les qui anaven vestides de blanc. Només es pogueren veure dues núvies dels anys 20 vestides de blanc i amb el vestit curt, evidentment tota una mostra de modernitat.

També poguérem observar moltes parelles residents a l'Argentina, on es casaren, i enviaren les fotografies als seus familiars. Altres ens cridaven l'atenció pel fet que l'home hi apareix assegut i la núvia dreta.

Varen ser molts, però sobre tot dones, els qui passaren el temps cercant cares familiars d'amics i coneguts o tractant de reconèixer determinades fesomies. Tot això gràcies a la col.laboració de molta gent que gustosament accedí a exposar les fotografies de noces de pares i padrins, fent possible que l'exposició es pogués dur a terme.

Exposició de Pep Lluís

Molt interessant fou l'exposició del murer Pep Lluís que tingué lloc al vestíbul de La Caixa. Estava formada per acuareles amb temes del poble i els seus voltants, realitzades durant el darrer any passat.

Del treball, en conjunt, podem dir que és d'una bona qualitat tècnica, tant pel que fa al dibuix com a la utilització del color.

Volem donar l'enhorabona al jove pintor, i a la vegada animar-lo perquè segueixi investigant.

Demanam disculpes per no poder oferir fotografies de l'exposició, ja que la càmera ens ha jugat una mala passada.

**Es donen
classes de
comptabilitat i
matemàtiques
financeres**

**1er i 2on grau
de F. P.**

telèfon 86 02 64

Exposició de documents de l'Arxiu Municipal

Una exposició molt interessant va ser la de documents de l'Arxiu Municipal al Saló de Sessions de l'Ajuntament.

Mitjançant un itinerari cronològic, s'oferia al públic una mostra dels documents més importants que es conserven a l'Arxiu, l'antiguitat dels quals es remunta a la segona meitat del segle XIV.

Allà hi havia:

- Llibres de consells i determinacions. Aquests serien les antigues actes de sessions, equiparables als actuals plens.

- Llibres de clavaría. Els clavaris eren els encarregats de recaptar els doblers públics procedents d'imposts i talles.

- Llibres de censals.
- Pergamins referits principalment a redempció de censals.
- Llibre d'actes de sessions de l'Ajuntament.

- Reials cèdules i pragmàtiques. Ordres i decrets dels reis, generalment amb categoria de lleis.

A més d'aquestes sèries importants en conjunt per conèixer diversos aspectes històrics de la vila, també hi havia alguns documents que han estat considerats interessants. És el cas dels reglaments i estatuts de les diverses associa-

cions que es crearen a Muro al final del segle XIX fins la principi de l'actual: "La Sociedad Filarmónica de Muro" de 1872, el "Centro de Obreros Católicos" de 1904, el "Sindicato Agrícola y Caja Rural" de 1911, etc.

Finalment hi havia un apartat dedicat als diversos projectes d'obres municipals. Es pogueren contemplar, entre altres, els plànols de l'Escola Graduada de 1929, els de l'escorxador de 1930 i els d'un curiós projecte de refugi antiaeri de l'any 1936 en el col·legi de nines de les monges de Muro.

SUPERMERCADO

DUNAMAR

SUCURSAL

**Antic Forn de CAN SEGURA
DE MURO**

DESPACHO DE PASTELERIA, BOLLERIA
Y PANADERIA

ACEPTAMOS ENCARGOS

**NUEVO SERVICIO DE
CARNICERIA Y CHARCUTERIA**

VEAN TAMBIEN NUESTRAS OFERTAS MENSUALES EN OTROS ARTICULOS

Paseo Colón, 176
Tel. 85 07 40

CAN PICAFORT

La Gimcana

Un dels pocs actes que no s'hagueren de suspendre aquestes festes va esser la Gimcana de dissabte dia 21, que enguany durà tot el dia.

La concentració va esser a les 9'30 h. a la Plaça Major. I amb olor de til·lo, però amb amenaça de pluja, es va donar la sortida.

Denou eren els grups formants per quatre persones, amb camisetes distintes i noms tan originals com "Fitifla de Flens", "Helbulah" o "Amplex que venim" que corrien pel poble cercant un morrió o la conferència àrabra (Sa Cova de Sa Mora).

Els concursants hagueren de passar diverses proves com travessar la piscina damunt un matalàs, malgrat el perill de pulmonia, o contestar preguntes relatives al nostre poble com saber el nom de les campanes de Muro o quants d'escalons té l'escala de Morell.

Però el més sorprenent és que una de les preguntes del qüestionari era textualment aquesta: ¿Quina és la revista més interessant, pol·lèmica, suggestiva, apassionant, entretinguda i de més actualitat de Muro? I tots els participants, sense excepció, ho varen contestar bé. ¡Estam contents que ens llegeixin!

Després d'un dinar al Foment, els equips demostraren les seves dotes artístiques i mímiques a la Plaça Major.

Resultaren guanyadores del viatge a l'Expo el grup "Trempallamps" format per: Maria Isabel Picó, Maria Antònia Rosselló, Maria Ferrer i Francisca Rosselló. Quedaren en segon lloc "Es granujes" i en tercer lloc "Helbulah".

Molta d'animació en una diada que esperam que es repeteixi.

Concert de la coral

Extraordinari concert de la coral Miquel Tortell que creim que ha aconseguit un nivell d'interpretació presentable davant els auditoris més exigents. Es va dur a terme després de la lectura del pregó de festes 1992

Festa infantil

El dia 22 de juny, amb una pluja amenaçant, els més petits varen tenir la seva festa amb els titelles de "Gomes i Gomis" i "Cucorba". Èxit total.

Mostra Folklòrica

La Mostra Folklòrica, amb la participació dels grups ESTOL DES GERRICÓ de Felanitx i la REVETLA D'ALGEBELÍ de Muro, celebrada el passat diumenge dia 28 de juny, va cloure brillantment les festes de Sant Joan, enguany perllongades uns dies més degut al mal temps.

Els de Revetla d'Algebelí, encetaren la vetlada mostrant un escollit repertori de jotes, boleros, boleres... que una vega més feren vibrar al nombros públic que omplia la Plaça Major. A continuació l'Estol des Gericó de Felanitx, que tornava a Muro després de deu anys, continuà l'acte amb tot un seguit de vitenques jotes, mateixes i boleros, essent en tot moment molt aplaudits.

Per acabar, els dos grups convidaren a la rotlada a ballar, fins que els cossos aguarentaren.

Victorí i Joan

El passat dia 22 de juny i inclòs en el programa de festes de Sant Joan, al Teatre Municipal de Muro, varem poder gaudir d'una mostra de cançons del repertori d'en Victorí i en Joan, acompanyats per ells mateixos al teclat, guitarra, castanyoles, basuki, llaüt i per en Pere Planes al baix i en Yaron Marko a la percussió.

Una mostra esplèndida de cançons pageses, romanços, cançons marineres, cançonines i poemes de Marià Villagómez, Josep Marí, Joan Serra...

El començament ja va fer que el públic sintonitzàs de seguida amb aquesta gent d'Eivissa que ens varen acompanyar i ajudar a fer festa. Un començament vibrant, d'alegria, de força, un missatge d'amor i d'entrega al públic. Aquí no hi va haver cant, pareixia que volien saber de quin peu es calçava la gent que havia anat a escoltar-los. Un missatge que la gent va entendre immediatament, al mateix temps que amb els aplaudiments els hi deien que seguissin, que això els agradava. Els eivissencs també varen saber que la vetlada seria del gust de tots.

A partir d'aquí tot va ser fàcil. Unes quantes cançons pageses i marineres que varen agradar molt, unes cançonines que ens trasllada-

ren, sobretot a qualcú, a un altre temp feliç, apacible i divertit. Un altre temps, però, que no és o no hauria d'esser objecte de sentiments melangiosos, pero sí que es bo recordar. Uns romanços que ens feren recordar successos que qualcú l'havia sentit abans. Les cançons amb lletres dels poetes eivissencs també varen esser de l'agrat del públic. N'hi va haver que m'encarregaren publicacions d'ells, a tots els n'enviaré. Ara, mentres tant, recordaré els dos darrers versos d'una de les cançons de Victorí i Joan: "Voler l'impossible ens cal, i no que mori el desig". Aquestes paraules del poeta M. Villagómez les hi dedicaria, si pogués, a en Victorí i en Joan, perquè ells saben que la seva feina d'entrega a l'es-

tudi i divulgació de les coses de la seva terra, l'amor que hi posen en la recuperació de l'autenticitat del seu poble, la seva llengua, els seus costums, tot allò que mai ningú hauria d'haver oblidat, és per un desig que cada dia hem de tenir més, perquè no mori.

I en Victorí i en Joan ho fan amb alegria, amb il·lusió, sense caure mai en l'avorrimet. I ho fan, sobre tot, amb dignitat i amor, amb allò que més pot ajudar als altres, però sobre tot, a ells mateixos.

Segur que en Victorí i en Joan, sempre també ells, tornaran a Muro, a l'amorós i entranyable poble de Muro.

Antoni Torres Font
Juny 92

En el marco incomparable
del

HOTEL
Bahía de Alcúdia - Mallorca

Celebre sus Bodas, Comuniones,
Banquetes y Comidas de Empresa.
Tenemos las mejores instalaciones
de la comarca.
Pidanos presupuesto sin compromiso.
Llámenos al 89 09 09.

Ctra. Sa Pobla - Pto. Alcúdia
Km. 9 - Playa de Muro
Teléfono: 89 09 09

Màxima vibració al Convent de Mínims

Dissabte, 20 de juny, trob que no havia de fer aquell mal temps. El vent circulava, com els ciclistes, de la plaça al convent de frares Mínims, i tots dos fenòmens feien arribar amb serpentine desfetes, transparents, quasi tota l'oloreta del titlló, tradicionalment concentrada davall el paperí municipal. L'escenari va romandre desert, i tant els Joves Intèrprets com el nombrós públic que acudí al concert s'agombolaren pels passadissos, i en comparança, en lloc de semblar-me un concert pollencí, aquesta música de Muro em feia l'efecte de ser valldemossina, de la Cartoixa. El director de la publicació que tenia en les mans, pluriempleat com tots que els qui tenen contacte amb la literatura, va encarregar-me l'article que llegíu mentre afinava el seu violí, amb el pols que li tremolava. Pobre Miquel Àngel Campaner! Semblava un flam. I jo vaig posar-me a la feina periodística, que comença, com vostès saben, per mirar si hi ha el batle. I no el veia. I això que el batle de Muro és plantós i corpulent i és difícil que passi inadvertit: la seva absència era notable. Però, com el Fantasma de l'Òpera, en Miquel Ramis s'havia amagat darrera una cortina, ja que sortint quasi vaig estavellar-m'hi, així que hauré d'admetre que el batle de Muro va fer cas als músics que el seu consistori subvenciona, encara que no prou. Tampoc no m'haguera fet nosa la mirada oriental de la Consellera de Cultura, qui, sens dubte, hauria reconsiderat la seva actitud respecte a la subvenció de l'Orquestra Simfònica. Els violins de Muro, i creis-me perquè dic veritat, són un estrany fenòmen

municipal, quasi un miracle que culminarà d'aquí a un parell d'anys, quan totes les orquestres i bandes de la comarca, de l'illa de la C.A. siguin acreedores de l'entusiasme d'aquests professors de Muro que els han fets possibles.

Els més joves dels Joves Intèrprets, Albert Vallespir i Maria Cerdó, formaven un duet que va executar magistralment la peça que transcriu, donada la seva complexitat: clau de sol, compàs quatre per quatre, so-o-o-ol (rodona), divisòria, la-a (blanca), silenci de blanca, divisòria, so-o-o-ol (rodona), divisòria, etc. Èxit clamorós. No s'equivocaren ni va passar cap catàstrofe. Na Maria, per exemple, no es va fer pipí, cosa

que tothom hauria trobat lògic i que vaig comprovar de seguida asseguint-me-la al damunt.

El director d'Algebelí, acompanyant el maestro Monterosso, tenia, com és natural, una responsabilitat més gran, i es va envellar amb peces de gran volada compostes per músics gloriosos que formen part de la Història, i així també ho feren, no cal dir-ho, la viola i el cel·lo de la Simfònica. Algunes peces per a piano i violí, trompeta i piano i un duet d'oboès, a més de piano sol, completaren el programa. El públic, enardit per un fervor nepotista, va fer la resta. Al final de les actuacions hi va haver un refresc, i tant els professors com els alumnes i els seus familiars pogueren canviar impressions sota un cel una mica més serè: l'amenaça atmosfèrica finalment no es va complir i ningú no es va banyar. L'esperit gloriós dels grans mestres que gaudeixen prop del Pare Etern va vetllar pels joves artistes i el seu auditori entusiasta, però a la Terra encara queda molt per enllestir. En properes edicions podríem tractar el tema de la subvenció a l'escola de música de Muro, perquè els comptes de 15 ò 19 mil pessetes cauen espessos, i si hi ha més d'un músic a la família, aspiració noble i constitucional, encara que no sé si gaire assenyada, el presupost familiar s'aguanta, bàsicament, amb privacions.

Xesca Ensenyat

Corrida de Toros San Juan 1992

Los diestros

Destacar al principio:

VÍCTOR MENDEZ, todo pundonor y director de lidia extraordinario.

CHAMACO, el valor hecho arte.
CAMPANILLA, como siempre.

La corrida

Se lidiaron seis hermosos toros de J. L. Berrocal, toros que antaño pertenecieron a la vacada de Moro Hermanos. Todos salieron bravos. Se cortaron ocho orejas. Chamaco y Campanilla fueron paseados a hombros.

Tuvo que suspenderse la corrida a celebrar el día 21, a causa del mal tiempo. Era la primera vez en su historia que en Muro se suspendía una corrida. El cartel anunciado era el de seis toros del Marqués de Albayda para Emilio Muñoz, Campanilla y Miguel Báez "Litri". Los toros del Marqués fueron re-

chazados por Emilio Muñoz y substituidos por los de Berrocal. Al tener que suspenderse la función, por impedirlo el tiempo, el cartel anunciado se vino abajo y fue substituido por el más arriba indicado.

Y llegó el día 28. El sol se dejó ver, lo que presagiaba una buena tarde de toros. Por la mañana, en el sorteo, saludamos a Víctor Méndez y notamos que cojeaba y se movía con dificultad, debido al palizón que le había propinado un toro el jueves anterior en la plaza de Madrid.

Con cierto recelo acudimos a la plaza y nada más llegar vimos como nuestros temores habían sido totalmente infundados, Víctor Méndez, todo pundonor, supo estar en la plaza sin que se notara nada aparente.

La entrada fue buena, teniendo en cuenta que se habían puesto unos precios prohibitivos para el ciudadano medio. Balañá dejó entrever su colaboración en la corrida y estuvo presente. También pudimos contar con la presencia de Martín Berrocal, el padre de Chamaco y mucha gente del mundo del toro.

Los toros

Una corrida ideal para nuestra plaza. Toros que con un puyazo tenían suficiente. Un corridón para fi-

guras. Después de haber visto el serial de toros mansos en San Isidro, esta corrida supo a gloria. Todos fueron bravos y todos prestaron su colaboración para el triunfo de los matadores.

Víctor Méndez

Tuvo una actuación destacadísima, sobre todo su dirección de lidia. Víctor estaba en todas partes, dió pases de todas las marcas y banderilleó a sus dos toros. En su segundo tardó en descabellar y no cortó orejas, pero dió una vuelta al ruedo. En su primero todo le salió perfecto, cortando dos orejas, algo doblemente meritorio, teniendo en cuenta la inferioridad física con que había salido al ruedo.

Chamaco

Fue el héroe de la tarde. Toreó perfectamente a ambos toros con un valor que muchos ya quisieran para sí, y como mató bien, cortó cuatro orejas y un rabo.

Campanilla

Estuvo como siempre. Cortó dos orejas.

Unes festes passades per aigua

Això ha estat vist i no vist. La pluja d'aquest any ha fet que molts actes es suspenguessin o aplaças-sin.

En aquest article volem deixar constància, que a més dels actes dels que feim crònica, a part també hi va haver, entre altres, aquests:

La gran cicloturistada, que a pesar del mal temps va anar molt bé, i que l'any que ve hem de provar de fer-la amb un bon sol, perquè deu esser massa. Una mostra de pintura dels 15 millors pintors de Mallorca, de menys de 30 anys. Els concert de rock dels "The Barracudas", que al final es va convertir en una barrumbada d'aigua, quedant-nos amb les ganes d'escoltar-los. El torneig de futbol base Villa de Muro, amb menys espectacularió que altres anys. I d'altres més...

Pensem que les verbenes varen esser un èxit sobretot la del senyor Manolo Escobar que va omplir la plaça de gom en gom. També varen esser un èxit els toros.

Esperam que l'any que ve fassi més bon temps

**Cases de
Son Sant Martí**

**COMUNIONES - BAUTIZOS
BODAS - BANQUETES
CONGRESOS - CONVENCIONES**

**LOCALES CLIMATIZADOS
BELLOS JARDINES
AMBIENTE FAMILIAR**

Ctra. Muro-Ca'n Picafort, km. 8
Apar. n.º 2 - Tel. 53 74 50
07440 MURO (Mallorca)

L'estiueig

Arriba l'estiu i amb ell les esperades festes de Sant Joan. I després... el poble queda gairebé desert, tranquil.

Un estrany que veu aquest fet ens podria demanar: Què ha passat? Què hi ha res de nou? On és la gent? I nosaltres li diríem que no passa res, només són a estiuejar. Estiuejar? I això que és? Vol dir estar-se a l'estiu en un indret determinat, generalment distint del de residència habitual.

Així sabem que molta gent de l'interior de la Península estiueja a la mar, a les costes d'Andalusia, València, Catalunya o Sant Sebastià, i altres estiuegen a la muntanya, fent generalment llargs desplaçaments.

Sobre aquest tema hi ha opinions de tota mena. Algú diu que és una necessitat, altres que és un luxe que es pot permetre, i els altres que per estiuejar a Mallorca no cal moure's de la residència habitual.

N'hi ha que consideren estiuejar

sinònim de potència econòmica, de qualitat de vida. És un factor més dels imprescindibles per a la nostra societat de consum. És normal tenir frigorífic, rentadora, congeladora, secadora, televisió en color i estar subscrit a Canal Plus, cotxe 16 vàlvules o Mercedes, etc... I clar, també casa a vorera de mar. Si no la teniu, heu perdut el tren de la vida modern, pobres!

Altres opinen que és una cosa supèrflua. Que en 10 minuts ets a Capellans o a Can Picafort, i en 15 a la Platja de Muro o al Port d'Alcúdia. Opinió compartida, de la manera més natural, pels residents habituals d'algunes poblacions com Alcúdia. Coneixeu alcudienços que tinguin casa a vorera de mar? No, perquè ells ho tenen a 3 o 4 quilòmetres i en 5 minuts hi van. Però no és el cas de Muro que ho tenim molt més lluny (10 quilòmetres) i perdem molt temps per arribar-hi (10 minuts).

Altres consideren que és una barbaritat, des d'un caire econòmic. Començant per la duplictat de despeses (aigua, telèfon, electricitat,

contribució...) i el manteniment de l'immoble. La inversió feta a vorera de mar, la rentabilitzen durant dos mesos a l'any, i si l'haguessin feta al poble segur que tendrien la casa desitjada tant per a l'estiu com per a l'hivern. I a més, d'aquesta activitat se'n beneficiaria el nostre poble: Muro posa't guapo!

Inconvenients com a la llarga neteja de començament d'estiu, no tenir res per mà i la desmembració familiar (la mare per Capellans, el pare per Muro, la filla per Alcanada, el fill per Can Picafort...) fan que altres considerin que canviar de residència no és pràctic per a ells.

Fins i tot n'hi ha que classifiquen la gent segons la zona on estiueja. Així tenen com a zona més valorada el Port de Pollença, seguida del Port d'Alcúdia, Platja de Muro, Can Picafort i Capellans, que seria la de menys valor.

Evidentment, tothom pot opinar el que vol i fer el que pot. O no?

Me'n vaig a nedar. Hi veniu?

C. Tothora

¿ES USTED UN AFORTUNADO POSEEDOR DE UN COCHE CON AIRE ACONDICIONADO?

PUES REVISELO ANTES DE QUE EMPIEZE EL VERANO Y
PODRA DISFRUTARLO MEJOR

ACUDA A:

INTERMOTOR, S.L.

Avda. Sta. Margarita, s/n.
Tel. 538189

MURO

SE CARGAN Y REVISAN AIRES ACONDICIONADOS DE CUALQUIER CLASE DE VEHICULO

L'Eucaristia

Anam acabant el curs i amb ell comencen le vacances. També és el temps de la dispersió i uns per aquí i altres per allà anam deixant la rutina de les coses de cada dia, ¿i la Missa del Diumenge?

L'Església de Mallorca s'ha preocupat que als diferents llocs de trobada estiuenca hi hagi llocs de culte i celebracions eucarístiques, perquè un cristià, cada diumenge, ha de participar de l'Eucaristia. L'Eucaristia és l'aliment normal de la nostra vida cristiana. En ella escoltam la Paraula de Déu per conèixer més i més Déu, per a saber com entengueren i com viviren els primers cristians el missatge de Jesús.

En ella combregam. Sabem que "qui no menja la meua carn i beu la meua sang no té vida", i nosaltres, qui en el Baptisme nasquérem a la vida de Déu, és necessari que l'alimentem, perquè sabem que una vida que no s'alimenta prest o tard acaba, una vida que s'alimenta massa poc té anèmia, és esmor-teïda i mancada de l'energia i del coratge que precisa per anar fent.

En ella ens encoratjam els uns als altres a la fidelitat als compromisos del nostre Baptisme, per anar treballant cap al món nou que volia Jesús, un món marcat per unes relacions filials envers Déu i fraternals entre els homes.

¿Són això les nostres Eucaristies? De primer cop d'ull cal dir que molts han deixat la pràctica setmanal de l'Eucaristia. Qualsevol excusa és bona: el temps, la distància, les visites... Pares no envieu els fills. Acompanyau-los i resau plegats. Joves no espenyeu la vida que amb goig començaren els pares, amb il·lusió la reprengueres en ta Primera Comunió i necessites ciudar-la si vols que tengui sentit la vida de Jesús en el teu viure de cada dia.

Quantes vegades agafam el cotxe per qualsevol cosa i ens va malament fer-ho per anar a l'església, per acompanyar l'àvia...!

Cada vegada que anam a Missa podem combregar? Les paraules de Sant Pau segueixen tenint tota la seva força: "Que cadascú s'examine a si mateix i llavors podrà menjar del pa i beure del calze; perquè qui menja i beu, sense tenir en compte el Cos, menja i beu la pròpia condemna" (I Cor. 28-29).

I què vol dir "tenir en compte el Cos"? Vol dir comprendre que aquest pa no és un pa ordinari i que la nostra trobada no és simplement una reunió amical. ¿Ho entenem aquestes bancades que en els funerals, a l'hora de combregar, s'aixequen sens més ni pus? Segur que aquella dona que, quan ha combregat, comença a donar besades a les endolades, no sap de que va l'Eucaristia i sap molt bé el que pretenia passant per allà davant.

"És indigne de l'Eucaristia, digueren els Bisbes de França en 1981, aquell qui va a combregar del Cos del Crist, signe i font del seu cos eclesial, mentre que refusa pràcticament la comunió de

vida, en la fe, amb el seu Pare del cel i els seus germans en Jesucrist. Voldria menjar l'aliment que fa l'Església, mentre que resta separat del Cap i dels membres guardant la vida per a si mateix sigui pel seu comportament habitual, sigui refusant de fer cos amb els seus germans, sigui desconeixent les crides de l'Església".

L'Eucaristia fa l'Església. L'Eucaristia farà la nostra comunitat parroquial de Muro si ens hi acostam en gràcia de Déu i per augmentar l'amor i la disponibilitat entre nosaltres. Perquè Jesús és aquí amb nosaltres perquè nosaltres visquem de la seva vida, perquè nosaltres duguem endavant allò que Ell aquí va començar.

Crec fermament que no tindrem comunitat parroquial sense Eucaristia, perquè no hi haurà Església sense Eucaristia, perquè l'Eucaristia fa l'Església, construeix dia rera dia aquest cos de Crist del qual som els membres. Arrela els batejats en una comunió de vida que Crist eixampla sense parar. Permet a cada comunitat cristiana, reunida per a la fracció del pa, de renovar-se en l'esperança. Perquè l'Eucaristia, construint l'Església, anticipa concretament el gran aplec del Regne, com ho expressa una de les més antigues pregàries de la litúrgia eucarística, la de la Didaké: "Així com el pa partit, abans era dispers per les muntanyes, i un cop aplegat, ha esdevingut un sol pa, que així la vostra Església sigui aplegada dels extrems de la terra en el vostre Regne".

L'estiu és aquí. Després de Sant Joan molts aniran a estiuemar vora mar. No oblidem la nostra trobada setmanal amb Jesús i els germans de la nostra Eucaristia setmanal. Un poc d'organització és bona perquè les vacances siguin bones i no només siguin dies per menjar, jeure i no fer res.

Pere Fiol i Tornila

¡Olé!

Ara que han passat les festes, no és qüestió d'armar més guinea amb el tema de la llibertat d'expressió.

I com que enguany des de les instàncies oficials, me n'han feta una que no té nom, no sé que puc comentar, i aleshores parlaré de la putada que m'han feta.

¡Vultros creis que es pot aguantar que s'acostin les festes de Sant Joan i no sentir remor de mufades, no sentir parlar de si ni han anat deu o s'hi ha estat necessari fletar un charter per anar a cercar els bous! Ni una trista tertúlia a ràdio Albuhaira, ni un petit comentari dins els cafès (i jo que em pensava que enguany em convidarien d'excursió a Linares o Salamanca), i que el poble se n'hagi d'adonar, pel cartell, dels "diestros" que vindran i de la "ganadería" d'on provenen els bous.

Tota aquella atmosfera especial que enrevoltava la incògnita de

qui vindria a "torear", les confirmacions, els desmentiments, les tornades a confirmar, les altra volta tornades a desmentir, creaven tota una expectació de la qual els mateixos aficionats disfrutaven més que de la mateixa "corrida".

He arribat a la conclusió (i m'ha costat), que les pèrdues econòmiques dels darrers anys i sobretot del darrer any, han fet veure a la comissió de festes que era una innocentada massa grossa que feia

al poble, o bé també pot esser, que en Salvadorillo amb això d'intentar torear tot l'any, els hagi embafat.

Au! A fer el "traslado" (traducció: "Cambiar los enseres y efectos personales a la sombra de un pino o similar"... si és que en queda cap). En poques paraules, cap a la mar s'ha dit!

J.F.K.

**AUTOSERVICIO
CA'NA FRANCISCA**

Calle Mayor, 62 • Tel. 537478
MURO - MALLORCA

**AUTOSERVICIO
CA'N BIEL**

Plaza Sant Martí, 5 • Tel. 537818
MURO - MALLORCA

Centre de Salut de Muro

“Marines”

El dia de Sant Joan va esser inaugurat el Centre de Salut de Muro que du per nom “Marines”. La implantació d'aquest nou servei ens ha duit a fer una sèrie de reformes a l'ambulatori ja existent, habilitant noves dependències per a consultes.

La posada en funcionament significarà una sèrie d'avantatges que en un principi comportaran unes molèsties per als murers, ja que s'obrirà una fitxa i història clínica a tots els usuaris que hi acudeixin per primera vegada, encara que només sia per demanar una recepta. Aquesta història clínica serà de gran ajuda per als metges, ja que tots els antecedents dels malalts hi apareixeran podent així actuar més eficaçment, sense que nosaltres haguem de contar tota la nostra vida (mèdicament parlant) per averiguar si tenim gastritis o un còlic de fetge, per exemple.

Una altra novetat serà la implantació de les targetes sanitàries individuals, que es necessitaran cada vegada que anem al metge o a cercar medicament a la farmàcia. Per demanar-la haurem d'omplir un formulari senzillet que hi ha al Centre i tenim de temps fins a finals de l'any 1993. A la nostra targeta sanitària hi apareixerà el metge que ens correspondrà. Quant a la cartilla que fins ara hem utilitzat, la guardarem a ca nostra, per si ens la demanen.

Un altre avantatge és que es podrà demanar cita prèvia per telèfon, còmodament des de ca nostra, o personalment abans de les 9'00 h. si és per al mateix dia. Si la cita és per al dia següent l'horari serà de 10'00 a 15'00 h. Així s'abandona el sistema de demanar número. El telèfon de cita és el número: 538188.

Aquelles persones que al matí

no puguin anar al metge, ho podran fer a partir de les 15'00 h. els dimarts, dimecres i dijous. Les infermeres tindran consulta diària a partir de les 9'00 h.

Les urgències seran ateses durant les 24 h. del dia al centre.

En resum, que serà un gust anar al metge una vegada que tots tinguem la nostra fitxa, la història clínica al dia i la nostra targeta sanitària. Fins a llavors haurem de tenir una mica de paciència.

Ajuntament de Muro

Avanç de les activitats programades per al mes de juliol:

— CURSET DE NATACIÓ 92, a la piscina del Poliesportiu Municipal: de 2 a 15 anys per a nins i nines, i a partir de 16 anys per a adults. Inscripció i informació a l'Ajuntament.

— XII MOSTRA INTERNACIONAL FOLKLÒRICA, amb la participació del grup “Vasallos del Sol” de Veneçuela. Acte organitzat per l'agrupació folklòrica local Revetla d'Algebelí.

— FESTA DE SANT JAUME, dia 25 de juliol, amb les tradicionals “Corregudes en Es Cos” i les carreres de cavalls a l'Hipòdrom de Son Blai.

Deixa astorat

- Veure el malaveig que hi havia a la Casa de Cultura. Tot sigui per a la millora dels serveis sanitaris al nostre poble.

- Que Algebelí no es publiqui ja amb paper reciclat.

- Que una vegada més el programa de festes surti al carrer ja començades.

- Que un any més sigui tan mal de fer trobar una ombra al recinte de la piscina municipal.

- Que per una vegada, el recentment inaugurat Centre de Salut no li hagin posat per nom "Príncep d'Astúries", perquè ja només manca ell.

- El mimetisme que tenien les escultures de l'amo en Joan Munar que lo les va veure ni Déu. I això que estaven dins el programa de festes.

- Que la gent de Muro sigui tan "masoca" com per aguantar la calorada que fa al Centre de Salut de "Marines" per tal d'aconseguir la nova targeta sanitària.

- Que Sant Joan no tengués bo amb el bon Jesús i consentís l'adversa climatològica que vàrem haver de patir durant bona part dels dies de festa.

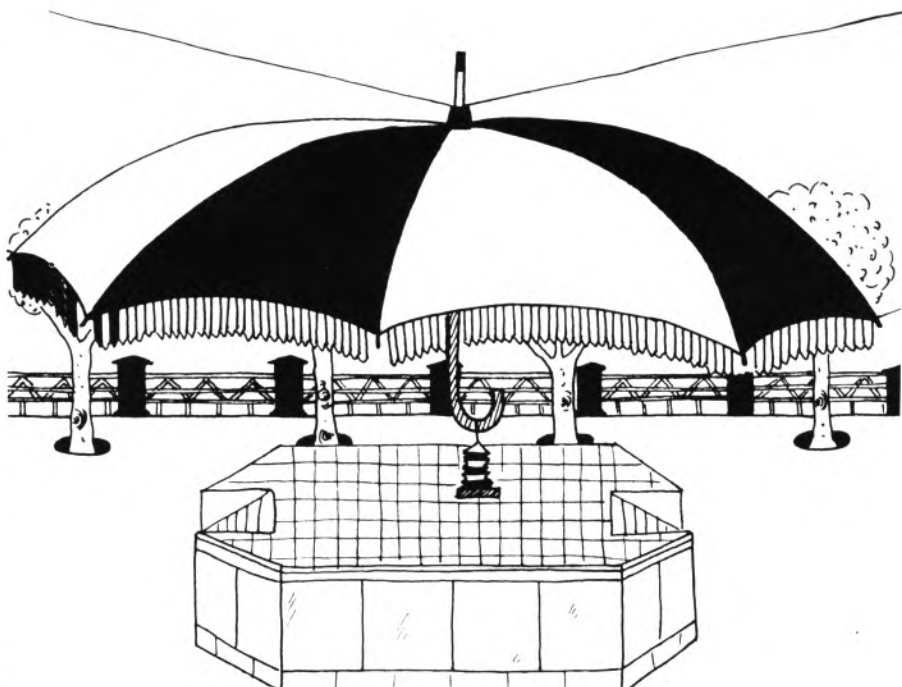
Es d'alabar

- La recuperació de la revetla popular.

- Que l'amo en Martí Seret hagi tengut el gust de guardar any rera any el s programes de les festes de Muro.

- Com ha quedat el Centre de Salut després d'acabades les obres.

Propostes per a ses festes de Sant Joan 1993

nou model d'empaperinat de sa plaça

exposició de quadres del nostre dibuixant

Muro d'un temps

Dins es corral de ca l'amo en Rafel Tarrassa de' carrer Reis Catòlics.

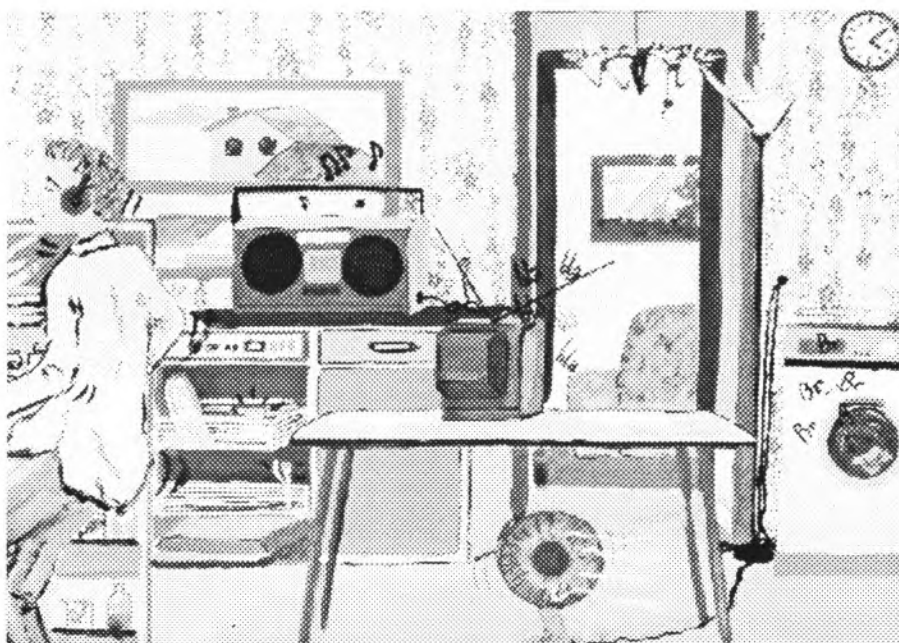
D'esquerra a dreta i d'alt a baix: Maria Tarrassa, madò Àngela Balaguera de l'amo en Parrús, madò Antònia Coronella, Maria Verdera de l'amo en Pep Anguila, Maria Gavella casada amb Pep Sabater, Magdalena de'n Balaguer, Joana Aina Malona, na Rebulleta, que s'en va anar a Bons Aires.

Algebelí verd

No fa gaire ha tingut lloc a Ríu una cimera per tractar dels problemes del medi ambient que pateix el nostre planeta. Nosaltres també volem esser ecologistes, per això anirem publicant deu regles fonamentals per ajudar a preservar la naturalesa.

1.- ESTALVIA ENERGIA A CA TEVA.

EL SEU MALBARAT NO AUGMENTA LA TEVA QUALITAT DE VIDA. APAGA ELS LLUMS QUE NO NECESSITIS; MODERA L'US D'ELECTRODOMESTICS, ESPECIALMENT LA RENTADORA, LA GELERA I L'ESCURAPLATS; MODERA EL NIVELL DE LA CALEFACCIO. SERÀ BO PER AL PLANETA I TAMBÉ PER A LA TEVA BUTXACA.

Un blaugrana a la inauguració de la penya barcelonista Miquel Àngel Nadal

El passat mes de març, un mur-
rer i col·laborador de Ràdio
Albuaira va poder assistir com a
corresponsal de ràdio, al restaurant
Molí d'en Sopa, a la inauguració
de la penya barcelonista Miquel
Àngel Nadal de Porto Cristo.

La casualitat va voler que quan
vaig anar a comprar el tiquet del
sopar, aquests s'haguessin
esgotat. La gravadora a les mans
i el carnet de Ràdio Albuaira em
varen permetre passar com a
informador i seure a la taula on

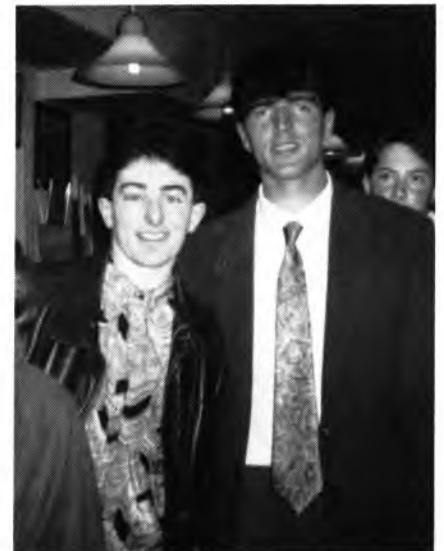
estava concentrada tota la premsa
de les illes, concretament vaig
seure vora l'informador del
periòdic Última Hora.

Després d'haver sopat, vaig a-
conseguir les entrevistes amb
Serna, Nando i Baquero, malgrat
que la meua intenció era també en-
trevistar a Beguiristain i al propi
homenejat Miquel Àngel Nadal,
però no sé com, un se'n va anar
no sé per on, i amb l'altre no
vaig tenir temps ni de parlar.

Josep Miquel

Nota: Qui m'havia de dir que jo
hagués d'entrevistar a aquests tres
jugadors del Barça, només perquè
tenia il·lusió i ganes de fer un pro-
grama a Ràdio Albuaira, que se ti-
tula Gent Blaugrana. Des d'aquí el
meu agraïment i salutació als al-
tres col·laboradors: Onofre, Paco,

Miquel, Javier i Jaume, els qui co-
neixeu amb el nom de "Els 7
Blaugranes". Si voleu escoltar-nos
podeu sintonitzar la vostra ràdio,
Ràdio Albuaira, dial 107.7 FM,
els dissabtes de 19'30 a 20 h

Asociación Tercera Edad de Muro

Antes de comentar los actos
que se han celebrado durante el
mes de mayo, con satisfacción
quiero comunicar a nuestros aso-
ciados, que día 4 de junio se cele-
bró Junta Ordinaria, con asistencia
de todos los vocales y presidida
por el D. Juan Gamundí. Por unani-
midad se acordó instalar todos los
suplementos necesarios al aparato
de TV para poder ver el Canal +.
Creo que esta noticia será bien re-
cibida por todos nuestros aso-
ciados, considerando que los más,
nos quedamos sin salir de vacacio-
nes. Así podremos ver, dentro de
nuestro local, algún partido de fút-
bol o alguna corrida de toros, ya
que teníamos que trasladarnos (en
muchas ocasiones) a otros locales
donde ya disfrutaban de esta co-
modidad. Esperemos que ya esté
instalado por las fiestas de San
Juan.

También, en atención a todos
los socios de la Tercera Edad de
Muro, la Directiva a través de unas
gestiones del Presidente y del
Concejal de Fiestas, ha consegui-
do una rebaja muy considerable en
las entradas para la corrida de to-
ros que se celebrará el día 21 en la
plaza La Monumental. Digan lo que
digan de nuestra asociación, estos
casos demuestran la buena salud
de la cual nuestros asociados dis-
frutan.

Día 1 de mayo se hizo una ex-
cursión a Valldemosa. La ruta es-
tuvo acompañada de un espléndi-
do día de primavera. La comida
fue en "Son Termes".

El día 14 se celebró una choco-
latada con ensaimadas, obsequio
de la "Sa Nostra", a la cual asistie-
ron unas quinientas personas.
Desde aquí nuestro más cordial a-
gradecimiento.

El día 16, organizada por el
Ayuntamiento, se celebró una con-
ferencia en honor a la Tercera
Edad a cargo del Padre Pericás. El
tema fue el Santuario de Lluc, el
significado de la palabra "Lluc"
(bosque sagrado), la construcción
del santuario, costumbres de aque-
llos tiempos, etc. hasta llegar al día

de hoy. Todos los asociados que a-
cudieron al local social prestaron
mucha atención por la información
dada.

El día 20, la agrupación de aso-
ciaciones "Las Marenas" celebró
una fiesta que se concentró en la
Iglesia de Sa Pobla, asistiendo au-
toridades autonómicas, presiden-
tes de asociaciones y varios alcal-
des de los pueblos allí representa-
dos. Después de la misa, se cele-
bró una comida en Son Sant Martí
en solidaridad con todos los aso-
ciados.

A últimos de mayo fuimos de
excursión a Palma, visitando Santa
Rita donde un capellán vecino de
Muro (familia Ramis Cantarellas) o-
fició una misa. Después visitamos
"S'Aranjassa" y comimos en el
restaurante Elite (antes Can Pruna)
de donde salimos muy contentos
por la comida que nos ofrecieron.

En otra ocasión comentaremos
la fiesta de fin de curso que el gru-
po de atletas de la tercera edad ce-
lebraron en "Son Blai". Para poder
creerlo, hay que ver con que ilu-
sión se vive en nuestra asociación.

Bartolomé Riutord

demografia

Naixements

Isabel Crespí Pascual - 19-5-92
Josep i Àngela
Marta Caurel Cordero - 22-5-92
Mariano i Maria del Carme
Antoni Riera Miró - 26-5-92
Antoni i Teresa
Maria J. Vallespir Fernández - 21-5-
Sebastià i Àngela
Jaume Perelló Llobera - 6-6-92
Josep i Antònia
Miquel A. Capó Carbonell - 12-6-92
Miquel i Francisca
Mateu Torelló Seguí - 24-6-92
Miquel i Joana Maria

Defuncions

Margalida Sastre Garau
1-5-92 - 83 anys
Rafela Perelló Riutort - "Lluqueta"
25-5-92 - 35 anys
Gabriel Carrió Cladera
13-6-92 - 88 anys
Bartomeu Cladera Fornés
13-6-92 - 77 anys
Antoni Tomás Capó
15-6-92 - 57 anys
Francisca Perelló Verd "Verdera"
15-6-92 - 74 anys
Montserrat Ramis Oliver
20-6-92
Sebastià Ferriol Tauler
23-6-92 - 62 anys
Joan Cladera Moragues
23-6-92 - 59 anys

Noces

Carl-Michael Hampus i Apol·lònia
Tauler Fornés
20-6-92

Francisca Perelló Verd

El passat dia 15 de juny, ens va precedir a la vida eterna a l'edat de 74 anys, Francisca Perelló Verd "Verdera".

Als seus fills Bernat i Onofre, filles polítiques, néts i altres familiars, la nostra més sentida condolència.

Descansi en pau.

Sebastià Ferriol Tauler

El passat dia 19 de juny, ens va deixar inesperadament als 63 anys de vida, Sebastià Ferriol Tauler.

Des d'aquestes pàgines d'Algebeli, la nostra més sentida condolència a la seva esposa Antònia Porquer Quetglas, als seus nebots i altres familiars.

Descansi en pau

Gabriel Carrió Cladera

El passat dia 12 de juny, va morir a Muro a l'edat de 89 anys.

Des d'aquestes pàgines, la nostra més sentida condolència als seus fills Joan, Catalina i Margalida, als seus fills polítics, néts i altres familiars.

Descansi en pau

Rafela Perelló Riutort

El passat dia 25 de maig, després d'una greu i irreversible malaltia, morí a l'edat de 35 anys na Rafela Perelló Riutort.

A la seva afligida família: espòs Josep Umbert Pañella, fill Bartomeu, a la seva mare Francisca, germà Antoni, pares polítics i demés familiars, expressam la nostra més sentida condolència.

Noces d'Argent

El passat dia 4 d'abril, els nostres amics i veïns de Muro, Joan Moragues Pascual i Maria Perelló Pons-Estel celebraren les Noces d'Argent matrimonials. Amb un nombrós grup de familiars i amics, assistiren a la santa missa celebrada per Mossèn Pere Fiol, rector de Muro. La festa va continuar amb un sopar al restaurant Miramar del Port d'Alcúdia. Enhorabona a tos els familiars, i especialment als seus fills Pau i Rafel. Molts d'anys.

Isabel M. Carrió Pons-Estel

El pasado día 10 de mayo, en la Iglesia Parroquial de San Juan Bautista de Muro, tomó por primera vez el Pan de los Angeles la niña Isabel María Carrió Pons-Estel.

Nuestra enhorabuena a la comulgante, a sus padres Miguel y María, y a su hermano Bartolomé.

Felicidades.

Maria M, Ferriol Bennàssar

El passat dia primer de maig, a l'Església Parroquial de Sant Joan Baptista de Muro, va rebre per primera vegada el Pa dels Àngels, la nina Maria Magdalena Ferriol Bennàssar.

Des d'aquestes pàgines enviam l'enhorabona a la nina, als seus pares Joan i Joana, i als seus germans Gabriel i Aina Maria.

Felicitats.

Antònia i Josep Montalá Fornés

El passat dia primer de maig, a l'incomparable marc de l'Església Parroquial de Sant Joan Baptista, varen prendre per primera vegada el Pa dels Àngels, els germans Antònia i Josep Montalá Fornés.

Des d'aquí donam l'enhorabona als nins i a tota la seva família.

Felicitats.

Llicenciat en Educació Física

Salvador Soberats ha obtingut la Llicenciatura en Educació Física aquest juny passat a l'INEF de Lleida. Li donam la més cordial enhorabona i li desitjam molts d'èxits en un proper futur.

Centro de belleza y salud **KATTY**

informa a sus clientes y público en general del cambio del número de teléfono **86 02 82**

ull crític

pasatemp:

A aquesta fotografia hi sobren.....,
i hi falta.....

Miguel Barceló,

la temporada bajo la perspectiva de un Presidente

Qué mejor para cerrar la temporada futbolística del Club Deportivo Murense que saber la opinión de su presidente, Miguel Barceló, y qué mejor para saber su opinión que entrevistarle para todos los lectores de Algebelí. Una entrevista corta en su forma, pero tremendamente amplia en su contenido. El pasado, presente y futuro de un club de la mano de su Presidente...

1.- ¿Cuál es tu opinión sobre la temporada pasada?

Mi opinión y la de la Directiva, es que no hemos visto cumplidos los objetivos que en un principio trazamos para nuestro club, nosotros confiábamos en ir a la Liguilla de Ascenso. Fichamos a los jugadores que consideramos podían ayudar a cumplir este objetivo y a un entrenador que fuese capaz de conseguir lo mismo.

Después de toda una temporada con un pie en la Liguilla, al final no hemos conseguido entrar en ella. La Directiva ha dado todo lo que tenía de sí para llegar a la meta, no tiene, por tanto culpa alguna. Ha sido un fracaso de los jugadores, no del entrenador, como dicen los aficionados, repito ha sido un fracaso de los jugadores que no han sabido luchar en el momento en que debían hacerlo.

2.- ¿Y cómo ha ido el año en el Fútbol Base?

Hemos tenido muchos problemas con los padres, sobre todo de los equipos Infantils y Cadetes. Al final todo se ha arreglado con los padres, pero el mal ya estaba hecho y los trastornos de cabeza de la Directiva ya eran inevitables.

Los Juveniles han sido un equipo muy difícil de llevar, hemos tenido problemas a lo largo de toda la campaña con los jugadores, y un equipo que pudiera haber quedado muy bien en su categoría, ha teni-

do que sufrir y hacer sufrir para no descender, espero que la próxima temporada se porten mejor. Ya que hablo de la próxima temporada, no puedo dejar de mencionar que tenemos la intención de contar con un preparador físico tanto para el equipo grande como para los equipos que forman nuestra cantera.

PEDIRIA A TODOS LOS PADRES DE LOS NIÑOS Y CHICOS QUE JUEGAN EN EL FUTBOL BASE DEL MURENSE, QUE SE HICIERAN SOCIOS DEL CLUB PARA MEJORAR LA CANTERA, PROS-

PERAR Y EN DEFINITIVA HACERLO TODO MEJOR.

No pido que paguen para que sus hijos jueguen, como hacen por ejemplo en el Poblense y en otros equipos, sólo pido que nos ayuden haciéndose socios de nuestro club, que es de todos.

No quiero dejar de dar la enhorabuena a dos equipos y a sus respectivos entrenadores. Los Cadetes, un equipo que ha luchado toda la temporada para conseguir el ascenso y que al final lo ha conseguido (han ascendido a Primera Regional). A ellos los hemos despedido con una cena y una merienda, como recompensa a esa lucha que espero sea la misma para el año que viene. Y el otro equipo que nos ha dado alegría han sido los Alevines con chicos, casi todos, de

primer año que han mejorado mucho desde los principios de la competición, ahora basta decirte que tenemos cuarenta alevines para que veas la ilusión que ponen en el fútbol los pequeños.

3.- ¿Por qué el C.D. Murense no organiza este año el Torneo de Juveniles?

Al principio se tenía que hacer, pero cuando hablamos con el Ayuntamiento, el Sr. Alcalde nos dijo que sólo nos daba de 900.000 a 1.000.000 de pesetas para la organización. Yo le contesté que esto era muy poco y que cada año había aportado 1.700.000 y que no entendía por qué este año tenía que ser diferente. A pesar de todo hablé con la Directiva para comunicarles la oferta del Sr. Alcalde y entre todos decidimos que no nos podíamos poner a organizar un torneo como el que habíamos montado cada año con 900.000 ptas. y se lo volvimos a plantear al Sr. Alcalde, contestándonos que el Ayuntamiento tenía poco dinero, que sólo nos podía dar 1.000.000 ptas. y que si faltaba dinero que lo pusiese el Murense.

Yo le contesté literalmente: "Que per posar els doblers de sa nostra butxaca no l'havien de manester a ell".

Así que no hay torneo de juveniles, sino de cadetes y organizado por el Ayuntamiento. Aún ahora no comprendo como el Ayuntamiento no tiene dinero para un torneo de juveniles y ha reconocido, y con fama en toda España, y sí tiene dinero para cualquier otro acto de las fiestas de San Juan, en su mayoría más costosos que el Torneo.

4.- Háblanos un poco de la temporada que viene.

Queremos llevar al Murense lo más arriba posible, por ello haremos algunos fichajes y ahora ya no vamos a por la Liguilla, ahora queremos el ascenso directo.

Toda la Directiva hará un esfuerzo, en todo y para todo, para conseguir lo necesario para tener al Murense arriba, haremos sorteos, rifas para que no falte liquidez.

Hemos fichado un nuevo entrenador, Biel Coll, que estuvo con nosotros cuando lo importante era evitar el descenso y lo consiguió, y ahora viene con muchas ganas de ascender al equipo.

5.- ¿Qué jugadores podremos ver en el Murense la próxima temporada?

Bueno, los fichajes aún están en el aire, lo que es seguro que juveniles como Tolo Moragues, Pepe Valiente, Rafa, Rigo, Jaime Payeras y Leonardo Carrió (espero no dejarme a ninguno) estarán la próxima temporada en el equipo grande.

Un jugador que no seguirá, que se retira por voluntad propia, es Andrés Marimón al que hemos ofrecido el cargo de segundo entrenador del Club Deportivo Murense.

¡Ah! y algo que tiene que ver y mucho con los jugadores, es que seremos muy estrictos en cuanto a que desde el primer entrenamiento al último de la temporada, no podrán jugar a futbito y si lo hacen se les retirará la paga, después de lo cual si reinciden, serán expulsados del Club.

También seremos estrictos con la conducta y disciplina de los jugadores, sobre todo en el terreno de juego. No permitiremos sanciones tontas...

6.- ¿Ya tenéis entrenadores para los equipos base, para la próxima campaña?

Aún no lo tenemos del todo decidido. Lo único seguro es que los juveniles estarán entrenados por Toni Bauzá "Rua", como primer entrenador, y Juan José Ferrer como segundo.

Bueno ya nos despedimos de Miguel y esperamos que la temporada que viene podamos celebrar el ascenso de nuestro equipo y que la gente acuda más al campo, que ni el Barça ni el Madrid representan al pueblo donde hemos nacido. A Muro lo representa el Murense.

Juan José Ferrer

Cadetes: Especial ascenso

Como ya adelantamos en el pasado número de Algebelí, la liga terminó para los Cadetes del Club Deportivo Murense, consiguiendo ascender a la máxima categoría, Primera Regional.

Sirva pues esta página para dar nuestra más sincera enhorabuena a todos los que han hecho posible este ansiado ascenso: jugadores, entrenador y dirigentes.

Ellos siguen entrenando para estar en óptimas condiciones para el torneo triangular Villa de Muro en el que medirán sus fuerzas con equipos como el Valencia y Real Mallorca, y seguro que volverán a darnos espectáculo y que como a todo lo largo de esta temporada, nos harán gozar del mejor fútbol.

Os dejo con la clasificación final en la categoría en que militaban nuestros cadetes, y para que no quepa duda alguna de que este año en Muro si querías ver buen fútbol tenías que ir a verlos a ellos, baste decir que han conseguido nada más y nada menos que 88 tantos (cuatro por partido y máximos goleadores del Campeonato) y han encajado 19 goles en 22 partidos disputados.

— Máximo goleador: José Mulet Vallespir con 22 goles

Clasificación final:

- 1.- Manacor - 22 - 18 - 4 - 0 - 75 - 15 - 47
- 2.- Murense - 22 - 15 - 4 - 3 - 88 - 19 - 39
- 3.- Binissalem - 22 - 11 - 8 - 3 - 56 - 31 - 35
- 4.- Llosetense - 22 - 12 - 5 - 5 - 47 - 33 - 34

Infantiles y Benjamines: Terminaron la temporada

Se terminó la temporada en estas dos categorías de fútbol base murer, y vistos los resultados obtenidos, podemos calificar de buenas las campañas de los dos pequeños equipos de nuestra cantera. Los dos equipos han quedado en mitad de la tabla clasificatoria de sus respectivas categorías. Los Infantiles han logrado mantener la categoría y han desarrollado un juego brillante, comparado con el de equipos de la misma categoría, por lo que podemos darnos por satisfechos, aunque eso sí, el esfuerzo ha de seguir y se ha de notar de cara a la próxima temporada.

En cuanto a los Benjamines podríamos decir casi lo mismo, han hecho una buena campaña. Los pequeños empezaron bastante mal, pero a medida que ha ido avanzando la campaña se ha notado el esfuerzo realizado tanto por el entrenador como por los jugadores, siendo para mí el equipo de la cantera murer que más y mejor ha evolucionado.

Juan José Ferrer

A dins queden els Campions

Com un més, dels humils aficionats, que a la seva televisió segueix tenint un canal de ratlles i la butxaca buida de calers per anar al camp, vaig haver d'aguantar-me amb un grapat d'amics (com tots els dies de les grans fites), per poder sofrir l'esperada desesperança d'aguantar el comprès nerviosisme, i per disfrutar l'agonia. Llavors, quan tan sols erem accionistes de la inesperada i amena alegria i mai portadors del desencís, just llavors, els muscles de la cara començaren un involuntari moviment que ens dibuixà en els llavis el més imparcial i gustós dels esdeveniments. Va esser després de les besades i abraçades, quan em vaig despedir dels companys. Calent i content fill de l'èxit, em veig amb el deure d'anar a felicitar al Josep. L'altre Josep, el de les mateixes paraules que el primer. Anticipat, però segur també, al menys en el meu record, fill il·lustre d'aquell poble.

Quan m'obriren la porta de la gladiadora cambra, la teba i espesa boira dissimula la magestuosa estampa dels guanyadors. Intent obrir-me pas enmig del deliri, que es respira, es veu, se sent, es comparteix i et remulla. Allà, a dalt, damunt el més alt núvol del goig, es perfila la seva silueta, que gairebé sent mancada de grossària per aglutinar tanta rialla. Sense cap tipus de ficció, sense el mínim esforç, em trob assegut al seu costat, som així. Som un més dels qui deliren en aquests moments, visc el seu triomf, i per uns moments em sent a la intimitat dels campions.

— Pep (li he de dir cridant), segur que quasi estic tan content com tú.

— M'agafa pel coll, estrenyent amb força. "Ciudadà de Catalunya, ja la tornam a tenir aquí".

— Sí i la veritat ens la mareixim. Ja diuen que "quan no pot esser, no pot esser, i a més és impossible". Aquest any el Madrid l'únic que pot fer és resar el que li deien els boixos: "Franco resucita, el Madrid te necessita".

— Rient (toquem fusta perquè això darrer no sia una premonició). No, (posant cara més seria) jo crec que encara ha duit una mica de sort, ja que el joc seu no era dels millors.

— Què trobes del comportament dels seguidors blaugranes?

— Bé, la veritat és que jo ho he estat molts d'anys i sé el que senten i el que desitgen. Crec que en aquests moments són tan protagonistes com nosaltres. La millor afició té el que es mereixia.

— Mirant-lo fredament li dic: A Muro no crec que hi hagi massa bulla.

— Amb la mateixa mirada me demana: Per què ho dius això?

— La veritat és que la majoria de seguidors, no tots per suposat, són gent més tranquil·la, menys bullanguera i que sol disfrutar tots els èxits en la intimitat del seu redol. Així va acabar l'experiència de la penya barcelonista.

— Sí, però (amb cara de sorpresa) algú hi haurà que faci renou.

— Ja, algú. Però a Muro els seguidors blaugranes, solen esser la majoria "els renets, els nets, els fills i el derrotats del 36". Acostumats amb els anys, a més

calmades celebracions, ja que en el poble la majoria segueixen essent els guanyadors.

— Intentant distreure'm diu: Bé, però ara el que importa és que hem guanyat la lliga.

— Ara som jo qui l'agaf pel coll i dic: Tens raó, estic que explot, no puc més. No m'oblidaré mai que gràcies a vosaltres he pogut viure un moment com aquest.

Mentre, s'aixeca dret. ¡Va venga! Es canta l'himne del nostre club: Barça, Barça, Barça. Emocionat em diu: No ho trobes massa!

— Drets tots dos m'agafa a ell i li dic a l'orella: Gràcies per regalar-me un dels minuts més valuosos de la teva biografia.

— Amb una llàgrima a l'ull diu: te'l dedico.

No puc contenir l'emoció, he de baixar del núvol per intentar obrir-me pas entre tant de deliri. Estic content, emocionat, a la fi tranquil i sobre tot, remullat. El líquid element sol acompanyar aquests esdeveniments. Quan aconseguisc arribar a la porta, em don la volta i veig el Josep a qui estan mantegant. La seva rialla es gira i em mira.

Estenc el braç assenyelant-lo amb el dit: Josep t'estimo! Tanc la porta, a dins queden els campions.

Johan

El Colegio San Francisco de Asís de Muro, cuna de futuros atletas

Los pasados días 6 y 7 de junio se celebraron en Ibiza los Campeonatos de Baleares de Atletismo, en las categorías Infantil y Cadete.

El Colegio San Francisco de Asís de Muro, en categoría Infantil, tanto masculino como femenino, que anteriormente se habían proclamado Campeones de Mallorca, participaron en esta final quedando brillantemente Campeones de Baleares por colegios, delante de los representantes de Ibiza y Menorca.

Todos nuestros representantes rayaron a gran nivel, destacando en todas las pruebas: Miguel Martorell Riutort (Campeón de Baleares en 80 m. vallas), Gabriel Fornés Noceras (Campeón de Baleares en lanzamiento de disco), Antonio Bauzá Molinas (Campeón de Baleares en salto de longitud), Cati López Seguí (Subcampeona de Baleares de lanzamiento de disco), Margarita Portells Sastre (tercera clasificada en salto de altura y 80 m. vallas), María Isabel Romero Hernández (tercera clasificada en 3 km. marcha), Miguel Salamanca Bonnín (cuarto clasificado en 1.000 m. lisos), Diego M. Nogales Alomar (cuarto clasificado en 3 km. marcha), Isabel Portells Sastre (cuarta

clasificada en salto de longitud), Juana M. Pujol Palau (cuarta clasificada en 80 m. lisos), Juan Sastre Fornés (quinto clasificado en salto de altura), Sebastián Tugores Ramis (quinto clasificado en 80 m. lisos), Antonia Martorell Riutort (quinta clasificada en 150 m. lisos), Francisca Picó Tugores (quinta clasificada en 1.000 m. lisos) y Cati Alzamora Fornés (quinta clasificada en 2.000 m. lisos).

También hay que resaltar a Juana Cabanellas Reynés, que milita en la categoría de Cadetes, y que se proclamó Campeona de Baleares en la prueba de 3.000 m. lisos.

Tenemos que felicitar y dar la enhorabuena al Colegio Campeón por todos los éxitos conseguidos y por la brillantísima temporada realizada durante el presente curso, ya que también se proclamaron Campeones de Baleares de Cross, cuya final se celebró en Muro.

Por todos estos éxitos y por el gran trabajo realizado por todos, llevando a nuestro pueblo al más alto lugar, un gran aplauso a todos y que sigan cosechando tantos triunfos.

Cross-man

Los pequeños, también destacan

El pasado día 13 de junio, en el Polideportivo Príncipes de España de Palma de Mallorca, se celebraron los Campeonatos de Mallorca de Atletismo en las categorías de Iniciación, Benjamín y Alevín.

El Colegio San Francisco de Asís de Muro se proclamó Campeón de Mallorca en la categoría Benjamín y Subcampeón en la categoría de Iniciación y Alevín.

A nivel individual destacaron: Jaime Gamundí Frontera (Subcampeón de Mallorca en salto de altura), Cati Sandra Ramis Jakobs (Subcampeona de Mallorca en salto de altura), Miguel Femenías Ferriol (Subcampeón de Mallorca en lanzamiento de peso), Toni Tugores Taberner (tercer clasificado en 1.000 m. lisos), María del Mar Quevedo Payeras (tercera clasificada en 1.000 m. lisos), Antonia Fornés Noceras (cuarta clasificada en lanzamiento de peso), Margarita Quetglas Porquer (quinta clasificada en 60 m. lisos), Cristóbal Sastre Ramis (quinto clasificado en 600 m. lisos) y Miguel Pons Morro (sexto clasificado en 2.000 m. lisos).

Asimismo, los equipos de relevos Benjamín masculino y femenino se alzaron con el primer y segundo lugar respectivamente en la final.

Mención aparte merece el atleta de iniciación Paco Tugores Sastre, del Col·legi Guillem Ballester i Cerdó de Muro, que se proclamó (con gran diferencia sobre sus rivales) Campeón de Mallorca, y lo más destacado es que durante el presente curso se ha mantenido imbatido en todas las carreras en las que ha participado, mostrando una gran superioridad sobre los demás atletas de su categoría.

¡Animo campeones!

Cross-man

Juana Cabanellas, una joven atleta con un gran futuro

Juana Cabanellas Reynés, natural y vecina de Muro, tiene 16 años, estudia 2.º de Administrativo en el Instituto Joan Taix de Sa Pobla, y se considera mejor atleta que estudiante, aunque reconoce que los estudios son muy importantes y necesarios. Lo dejaría todo por el atletismo.

1.- ¿Cuánto tiempo hace que practicas el atletismo?

Hace unos cuatro años, y la verdad es que cuanto más lo practico más me gusta.

2.- ¿Cuántas horas le dedicas?

Unas dos horas diarias, pero a medida que subes de categoría, más te tienes que entrenar. Esto significa que la próxima temporada, que pasaré a militar en la categoría Junior, aún tendré que esforzarme un poco más.

3.- ¿Cuáles son tus logros en estos años de competición?

Además de ser la vencedora de varias carreras populares (como la subida a Montesión de Porreras, la clásica Valldemosa-Palma, la Milla de Calviá, etc.) he participado con la Selección Balear en dos Campeonatos de España de Cross, los años 90-91 en Castellón y 91-92 en Santander. También este año he sido Campeona de Baleares en la prueba de 3.000 m. lisos.

4.- ¿Qué deportes te gustan además del atletismo?

Pocos, todo lo tengo enfocado al atletismo; pero si tuviera que elegir, escogería voleibol y balonmano, que también he practicado un poco.

5.- ¿Cómo ves tu futuro en el atletismo?

El futuro es imprevisible y di-

fícil de adivinar, pero si las lesiones me respetan, me gustaría seguir entrenando e intentar mejorar cada día un poco más, y a lo mejor algún día ser una buena corredora de fondo (distancias largas 5.000 y 10.000 m.) y participar en marathones.

6.- ¿A qué atletas admiras?

A Mari Decker por su elegancia y a Marica Puicca por su lucha y constancia.

7.- ¿Qué les dirías a estos pequeños que empiezan ahora?

Simplemente que no se desanimen, que entrenen y que sigan los consejos de sus entrenadores, las victorias y triunfos al final llegan solos.

8.- ¿Quieres añadir alguna cosa más?

Dar las gracias, especialmente a mis padres y entrenador por su apoyo y ayuda, y también a todos los familiares y amigos-as que siempre me animan, y a vosotros por esta entrevista.

Cross-man

Guarderia Es Minyonet

L'associació de pares i
les encarregades de
la guarderia
"Es Minyonet"
informen que després
d'haver mantingut
vàries reunions amb
l'Ajuntament i havent
arribat a un acord
continuarà oferint el
seu servei
al poble de Muro

Todo un Campeón

Miguel Martorell Riutort, 14 años, natural y vecino de Muro, ha cursado séptimo de E.G.B. en el Colegio San Francisco de Asís de Muro. Estudiante regular, cuyas aficiones además del atletismo son la música y los monopatines.

Es desde hace tres temporadas uno de los mejores atletas de Baleares, y en el poco tiempo que practica el atletismo ya se le considera el chico "diez". Destaca en todas las pruebas en las que participa, proclamándose este año Campeón de Baleares en la prueba de 80 m. vallas. Ha obtenido la mejor marca de Baleares en pruebas combinadas y todas sus marcas están entre las mejores del ranking balear.

Gent amb moto Tram Cronometrat d'Enduro

El passat dia 14 de juny, organitzat per la Penya Motorista Lloseta, es va dur a terme una nova edició del Tram Cronometrat d'Enduro "Sa Conillera", que enregistrà una més que notable inscripció amb més de trenta pilots entre les diferents cilindrades (80 c.c.-125 c.c. i 250 c.c. i superiors), en la que es disputaren tres pujades cronometrades després d'haver-se disputat una d'entrenament i reconeixement.

Els pilots del Moto Club Muro, tengueren una destacada actuació guanyant tot, manco a la categoria dels 125 c.c. en la qual en Martí Poquet, després de caure a la segona pujada i de passar-se de frenada a la tercera, va quedar classificat en tercera posició de la categoria. A la mateixa cilindrada dels 125 c.c. els altres representants dels nostre Moto Club, Bernat Perelló i Jaume Moragues, queda-

ren cinquè i sisè respectivament. Opina que el atletismo es duro y sacrificado, ya que se tiene que entrenar cada día, pese al frío o al calor: porque si se deja de entrenar rápidamente se pierde el ritmo y la forma. No tiene ninguna prueba preferida, todas le gustan, pero reconoce que las pruebas de vallas y las pruebas combinadas pueden ser su futuro.

Hace dos años consecutivos, que es seleccionado por la Federación Balear para acudir a una concentración a nivel nacional en Santiago de Compostela, donde solamente acuden los seis mejores atletas de categoría Infantil de cada comunidad.

No tiene planes para el futuro, pero desearía llegar a lo más alto. Sabe que el camino es difícil y duro, pero el entrenamiento y el sacrificio darán sus frutos.

Cross-man

ren cinquè i sisè respectivament.

Pel que respecta a la categoria dels 250 c.c. i superiors, n'Antoni Sacarés va quedar en primer lloc, guanyant endemés la classificació scratch (absoluta), i fent també referència als 80 c.c. un altre pilot del nostre club, Antoni Gelabert va guanyar la categoria.

Passant a la classificació provisional del Campionat de Balears de Trams Cronometrats d'Enduro, després de quatre proves, els pilots representants del Moto Club

Muro, estan en immillorable posició, ja que si a la categoria dels 250 c.c. i superiors, n'Antoni Sacarés ocupa la segona posició darrera en Josep Canals, a la categoria dels 125 c.c. el primer classificat és en Martí Poquet, el segon en Jaume Moragues i el tercer en Bernat Perelló, els tres pilots corren amb la llicència tramitada a través del Moto Club Muro.

Antoni Pereó
Martí Poquet

Nota del Consell de Redacció, aclarint el retard

Com heureu pogut veure, aquest és un número més ampli de l'habitual de cada mes, i envers de sortir al carrer els primers dies de Juliol, ha sortit el dia 15. Això s'ha fet amb dues intensions que vos explicam i que esperam accepteu o al manco enreoneu.

La primera era donar cabuda a la informació de les festes de Sant Joan, perquè creim que per al juliol ja s'hauria perdut molta d'actualitat, i com que degut a la pluja se varen allargar, més retràs ens ha produït.

La segona és que aprofitarem l'esmentat abans, perquè la publicació surti sempre dia 15 de cada mes, o sigui que, fins el dia 15 d'agost, si tot va bé.

DADES CLIMATOLOGIQUES — MAIG 1992 — MURO

TEMPERATURES			PRECIPITACIONS		
Màxima	31,6º	Dia 30	Total mes	64,3 l/m.	
Mitja de les màximes	24,9º		Màxima	48,4º l/m	Dia 5
Mínima	9,6º	Dia 6	Pluja apreciable	7 dies	
Mitja de les mínimes	13,7º		Pluja inapreciable	2 dies	
Oscil.lació màxima	15,6º	Dia 8	Vent dominant els dies de pluja	N.	
Oscil.lació mínima	1,2.º	Dia 2			
Dades facilitades per D. Bartomeu Martorell Bosch					

sistemes

ASSESSORAMENT INFORMÀTIC - ANÀLISI I DESENVOLUPAMENT DE PROJECTES
APLICACIONS STANDARD, ADAPTABLES I A MIDA - CURSOS DE FORMACIÓ
SERVEI DE MANTENIMENT DE SOFTWARE

Major, 21-1.º
Tel.(971) 86 03 17

07440 MURO (Mallorca)

IMPREMTA
MURO